A Kőbányai Önkormányzat ingyenes közéleti havilapja

Kőbányai Hírek

HAVILAP
XXXIV/9. szám
2024. szeptember

Bubi a láthatáron

A MOL Bubi 3.0 már Kőbányát is elérheti. A Budapesti Közlekedési Központot kérdeztük a részletekről, tervekről. 4. oldal

Kerületszerte folyik a munka

Biztonság gyalogosan is

A kerület több pontján megkezdődtek a járdafelújítások. Nemcsak közutakhoz kapcsolódó járófelületek, de számos parki közlekedési útvonal is megújul. A munkálatok több ütemben zajlanak, a tervek szerint november végére mindenhol befejeződnek. Íme, hol számíthatnak felújításra a kőbányaiak. 5. oldal

Becsöngettek

Míg a Cserkesz utcában az Óbudai Egyetem által fenntartott iskolában játszóteret, a Janikovszky Általános Iskola udvarán emléktáblát avattak a kőbányai oktatás kezdetei tiszteletére. A Harmat Általános Iskola tanévnyitója pedig már a bejárat előtt megkezdődött, a Sulizóna bemutatásával. 4., 6–7. oldal

Jubileumi desszert

Száz éve indult a nagyipari édességgyártás Kőbányán. A jubileumra megjelent könyvről a szerzőt kérdeztük. 10. oldal

A parasport tiszteletére

Flashmob szimbolizálta szeptember elején a Hősök terén a fogyatékossággal élő emberek összetartozását a kőbányai Érbetegek Rehabilitációja Alapítvány kezdeményezésére. A Törekvés versenyzői pedig beezüstözték az eseményt, hiszen a kerekesszékes női tőrcsapat ezüstéremmel tért haza Párizsból. 8. oldal

Robotkutyától a mentőhelikopterig

Újdonságokkal várta a látogatókat idén a XVII. Kőbányai Hon- és Rendvédelmi Napok. Augusztus végén újra izgalmas bemutatókat és rendvédelmi járműveket, eszközöket tekinthetett meg a nagyközönség. 12–13. oldal

Világbajnok hajóépítő a virtusvetélkedőn

Miközben a Csajkovszkij parkban egy 620 lovas sportkocsit húztak a vetélkedő résztvevői, mellettük megtekinthető volt a magyar világbajnok gőzhajómodell. Készítőjével beszélgettünk, de azt is elmondjuk, mennyire bizonyult az e-roller otthonosnak a kőbányai bringásoknak a virtusvetélkedőn. 16. oldal

Októberben újra Zöld Családi Nap – íme a program

16. oldal

Testvérvárosok diákjait látta vendégül Kőbánya

Tábor, határok nélkül

Intenzív tábor fonta szorosabbra a kapcsolatot Kőbánya és a testvérvárosai között augusztus elején. Balánbányáról (Románia), Letovicéből (Csehország), Jaroslawból (Lengyelország), Párkányból (Szlovákia) és Vinkovciból (Horvátország) érkezett diákokat látott vendégül a Kőbányai Önkormányzat a CIKK (Civil Ifjúsági Kör Kőbányáért) Egyesület szervezésében, a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulói segítségével Balatonlellén.

Az első tábori nap, az érkezés utáni este, ahogy az lenni szokott, az ismerkedésé volt. A szervezők játékokkal és sporttal igyekeztek utakat nyitni a különböző nemzetiségű fiatalok között. Másnap minden testvérváros külön is bemutatkozott, a prezentációk közös nyelve az angol volt. Egy balatoni fürdőzés és játék után pedig vetélkedőn dőlt el, ki mennyit tud a másikról, azaz a korábban elhangzott bemutatkozókból milyen ismeretek maradtak meg.

A következő nap jelentős része táboron kívül telt, a boglári kalandpark, a Gömbkilátó és a magasösvény adta meg az alapot a Balaton és környéke nevezetességeinek élményszerű megismeréséhez. Ahogy ahhoz is, hogy az egyes csoportok bemutassák környezettudatossággal kapcsolatos helyi tevékenységeiket. Bár a következő nap időjárása nem kedvezett a fürdőzésnek, a boglári kikötőből induló sétahajózás a naplementében igazi élményt nyújtott.

Élményszerűen, mozgással összekapcsolva ismerhették meg a testvérvárosokból érkezők a helyi környezeti értékeket is. A Kányavári-szigetre kenuval, Rádpusztára kerékpárral mentek, így a helyi állat- és növényvilág is feltárult előttük. A tábor utolsó napja a kulturális értékek megismerése jegyében telt, a szervezők Tihanyba vitték a vendégeket, ahol az apátságban barangolhattak közösen. Az utolsó estén pedig a néptáncé volt a főszerep a Tébláb AMI igazgatójának, néptánctanárának a vezetésével.

A tábori közös nyelv leginkább az angol volt, de a diákok jelentős része néhány kifejezést egymás anyanyelvéből is megtanult. Az pedig biztos, hogy a fiatalok a közös élményeken keresztül egymás kultúráját is jobban megismerték, és számos országokon átívelő barátság született, ami hozzájárulhat a testvérvárosi kapcsolatok fenntartásához a jövőben.

A program a Kőbányai Önkormányzat megbízásából a CIKK Egyesület szervezésében, a Bethlen Gábor alapkezelő pályázatán elnyert a Magyar Kormány támogatásával valósult meg 2024. augusztus 5-11-ig.

Digitális adminisztráció az óvodákban

oviKRÉTA

Az iskolákban 2016 óta működik a KRÉTA, teljes nevén a Köznevelési Regisztrációs és Tanulmányi Alaprendszer. „Kistestvérét", az óvodai adminisztráció digitalizálására fejlesztett oviKRÉTA használatát pedig a 2024/25-ös tanévtől tették kötelezővé az ország összes óvodájában, köztük a kőbányaiakban is. Az internetes felületen tartják nyilván a gyermekek adatait (mikor született, melyik csoportba jár, kik a szülei), az óvodapedagógusok itt vezetik a csoportnaplót a napi menetrenddel, itt összesítik a havi hiányzásokat, és innen küldenek e-mailben „tömeges", tehát mindenkire vonatkozó üzenetet a szülőknek. Az óvoda igazgatójának, illetve az óvoda fenntartójának külön-külön kezelőfelületet fejlesztettek, az igazgató az oviKRÉTA-ban értékeli majd munkatársai teljesítményét. A szülők egyelőre nem látják az oviKRÉTA-t, az ő hozzáférésüket a rendszerhez a későbbiekben teremtik meg.

Digitális ügyintézés a közétkeztetésben

Kényelmi szolgáltatás szülőknek

Kobanya.eny.hu, ez a helyi elérése a Menza Pure nevű informatikai rendszernek, amelynek segítségével otthonról vagy munkába menet a buszon, villamoson, metrón rendezhetjük gyermekünk óvodai, iskolai étkezésének számláját. Ha nem mi vezetünk, hanem utasok vagyunk, autóból is büntetlenül megy a befizetés, ahogy az étkezés lemondása is. Nem kell hozzá más, mint bankkártya vagy SZÉP kártya és internetkapcsolat – mobiltelefonon, laptopon, asztali számítógépen.

A Mensa Pure fiókba ugyanúgy kell bejelentkezni, ahogy egy webes e-mail-fiókba, regisztrált e-mail-címmel és jelszóval. Az önkormányzat „felvitte" a rendszerbe azt az e-mail-címet, amelyet a szülő korábban megadott az óvodának, iskolának (iskolás gyermek esetében a KRÉTA eléréséhez használt e-mail-címmel érhető el a Mensa Pure is). Erre a címre érkezik a Mensa Pure használatáról egy tájékoztató e-mail, amely tartalmazza az első belépéshez szükséges jelszót. Ezt a jelszót, ahogy más fiókok esetében is, célszerű megváltoztatni, „személyre szabni".

Szintén célszerű, ha a többgyermekes szülő ugyanazzal az e-mail-címmel regisztráltatja magát mindenhol, mert így egyetlen fiókból intézheti valamennyi gyermeke ügyeit. Kényelmi szolgáltatásként a rendszer figyelmeztet a befizetési határidő közeledtére, ha pedig az lejárt, akkor fizetési felszólítást küld. Aki korábban nem adta meg e-mail-címét az óvodának, iskolának, annak kérnie kell a regisztrációt, ha használni szeretné az online rendszert.

Az iskolai közétkeztetésben további újdonság, hogy a diákok egyedi vonalkódos azonosítóval vehetik igénybe a szolgáltatást. Ha egy gyermek esetleg elveszíti a laminált kártyát, nincs gond, az egyedi azonosítót ugyanis a szülő Mensa Pure fiókja tartalmazza, így azt csak ki kell nyomtatni.

Egy család újabb mérföldköve

Első nap az iskolában

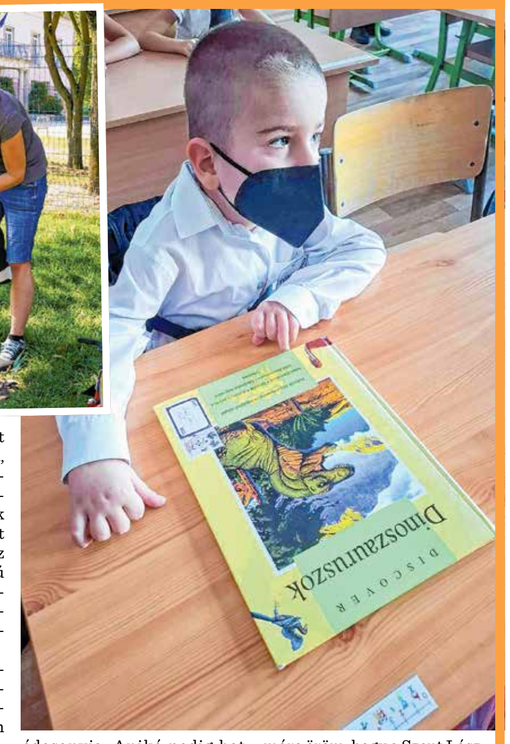

A labdánál a nevünket kellett kiáltani – meséli Galó Tomika, az SMA1-es betegségben szenvedő kőbányai kisfiú az első iskolalátogatásáról. Ő az, akinek 700 millió forintot gyűjtött össze az ország és Kőbánya az életmentő kezelésére. A kisfiú a Szent László Általános Iskola elsős kisdiákja szeptembertől, és azt meséli, már az ismerkedős órán barátra talált.

A Rottenbiller parkban találkoztunk a családdal, ahol a befogadó játszótéren Tomika először próbálta ki a kifejezetten a mozgássérült gyerekek számára készült eszközöket. Kerekesszékével boldogan hajt végig rajtuk, a trambulin és a lovacska sem marad ki, miközben a szülők mesélnek.

Tomika állapota az év elején megkapott génterápia után gyors javulásnak indult, a korábbi pépes ételek helyett ma már ugyanazt eszi, mint bárki más, és segédeszközeivel nemcsak ülni, de állni is tud. Az orvosok azzal biztatják a szülőket, ha megnyomják a gyógytornát, néhány hónap múlva a járást, sétát próbálgathatja. Az természetesen egy új mérföldkő lesz, a mostani nagy lépés viszont az a család számára, hogy Tomika iskolás lett, édesanyja, Anikó pedig hat órában újra munkába tudott állni. A cég, ahol Tomika születése előtt dolgozott, örömmel várta vissza, ráadásul náluk lehetőség van az otthoni munkavégzésre. És míg ő otthon dolgozik, az édesapa megy az iskolába Tomival. És ott is marad, a folyosón várja végig az órákat. Mert ha Tominak mosdóba kell mennie, ahhoz még kell a segítség, ugyanis a segédeszközeit, amelyek a gerincét tartják, pontosan kell beállítani.

Tomika egyelőre a délelőttöt tölti az iskolában, az ebéd otthon várja. Leginkább azért, mert hosszú órákon át ülni a kerekesszékben túl fárasztó lehet a számára. A család számára öröm, hogy a Szent László Általános Iskola vezetése és a tanítók kifejezetten segítően álltak Tomi iskolakezdéséhez. Az osztály tanterme például az emelet helyett a földszinten lesz, így ez nem akadály a kerekesszéknek. Hogy a hétköznapokban milyen váratlan kihívások lesznek, az majd kiderül, de a szülők bíznak benne, hogy közösen mindenre találnak megoldást. Tomi pedig élvezi a gyerektársaságot és az új feladatokat. Édesanyja az első iskolai nap élményeiről azt írta: „Az első mondata az volt, hogy nagyon jó volt az iskolában. Azt hiszem, talán picit most megnyugodott a szívünk. Jó helyen vagyunk."

Indul a digitális állampolgárság

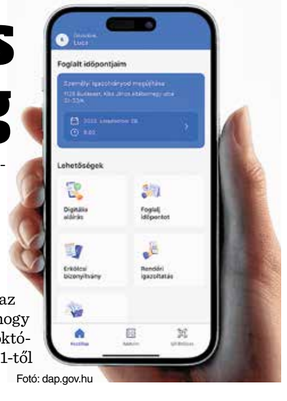

Fotó: dap.gov.hu

Már elérhető és letölthető a Digitális Állampolgárság Program mobilalkalmazása, ami a személyi okmányokat és az aláírást fogja fokozatosan helyettesíteni. Nemcsak közigazgatási ügyekben, hanem az élet számos más területén lesz használható, így például netbanki belépésnél, lakáshitelnél vagy éppen orvosnál. A DÁP célja, hogy különböző hivatalokba való szaladgálás helyett a legfontosabb ügyek egy helyen intézhetők legyenek.

Az okostelefonokra a DÁP mobilalkalmazás már letölthető, az első funkciókat szeptember elsejétől élesítették. Fontos tudni, hogy idén szeptembertől az e-közigazgatás csatlakozik a rendszerhez, októberben kezdődik meg az e-Azonosítás pilot időszaka, 2025. július 1-től pedig már piaci szereplők is csatlakozhatnak a rendszerhez.

A POLGÁRMESTER LEVELE

Kedves Kőbányaiak!

Szeptember: a hónap, amely a nevelés és oktatás újraindulása miatt egyfajta új kezdetet jelent számos család számára. Egykori iskolaigazgatóként, pedagógusként és kisgyermekes édesapaként az én figyelmem is erre terelődik ilyenkor. Városvezetőként viszont elsősorban azt tartom szem előtt, hogy miként járulhatunk hozzá a zökkenőmentes, nyugodt óvoda- és iskolakezdéshez. Azok a kőbányai családok, akik iskoláskorú gyermeket nevelnek, idén is részesültek önkormányzatunk tanévkezdési támogatásában. Bízom benne, hogy ezzel a hozzájárulással könnyíthettünk a családok terhein. Az intézmények szempontjából pedig azt tartom fontosnak, hogy a tankerülettel közösen több iskola fejlesztéséhez, korszerűsítéséhez járulhattunk hozzá. Számunkra ez több, mint egyszeri együttműködés, olyan programmá szeretnénk fejleszteni, amelynek révén közösen elérhetjük, hogy a kerületi iskolák egyre jobb körülményekkel várják a tanulókat. Ennek szellemében alakítottunk ki Sulizónát a Harmat Általános Iskola előtt. Bár a fenntartói már nem mi vagyunk az iskoláknak, figyelünk rájuk, hiszen kőbányai gyerekeket látnak el.

Kerületszerte folytatódnak a közterületi fejlesztéseink is. Az ősz a járdák felújításának jegyében telik, számos ponton tapasztalhatják a következő hetekben, hogy egy-egy hosszabb-rövidebb burkolat lecserélődik. Több lépcsőt és támfalat is újjáépítettünk a nyáron, de az eltervezett útfelújításokat is elvégeztük. Átgondoltan, ütemezve haladunk évről évre. És előreléptünk a közösségi közlekedés terén is. A 75-ös troli tesztjáratait sokan szívesen fogadták, biztatom Önöket, hogy a menetrendről, a két tesztelt útvonalról szóló online társadalmi egyeztetésen vegyenek részt. Mert így lehet ez az új járat is az igényeinkhez leginkább igazodó.

Az idei ősz más változást is hoz. Hamarosan megalakul Kőbánya új képviselő-testülete. Régi-új polgármesterként köszönöm a bizalmukat! Célom, hogy kerületünk továbbra is a kőbányaiak megelégedésére fejlődjön, hogy Önökkel, veletek együtt továbbra is a legjobbat hozzuk ki Kőbányából!

D. Kovács Róbert Antal
Kőbánya polgármestere

Aktualitásainkról a **www.facebook.com/kovacsrobertpolgarmester** oldalon is olvashatnak!

KŐBÁNYAI ÜGYEK A PARLAMENTBEN

Kedves Barátaim!

Nagy örömmel hallottam Lázár János miniszter úrtól, hogy a választókerületemben, Kőbánya felső vasútállomáson kívánja megkezdeni az ismerkedést a magyar vasút valóságával. Ez jelentős változás azok után, hogy a magyar kormány eddig nagyon kevés figyelmet fordított a Kőbányát érintő közlekedési problémák megoldására.

Ugyanakkor hasznosabbnak tartanám, ha nem az egyetlen viszonylag jó állapotú, európai pénzből felújított vonalon lévő vasútállomásra látogatna csak el, hanem eljönne Kőbánya alsóra és Kőbánya–Kispestre is, amelyeknek felújítását legalább tíz éve ígéri a kormány, vagy éppen arra a Kispest állomásra, amelynek felújítását személyesen húzta ki a beruházások közül a lajosmizsei vonal megújításával együtt. Biztos vagyok benne, hogy ezeken az állomásokon sokkal reálisabb képet kapna a vasútra országosan jellemző állapotokról.

Épp ezért meghívtam a miniszter urat, járjuk be együtt az említett állomásokat. Sok olyan információval lenne gazdagabb, ami segítené őt abban, hogy építő jellegű (szó szerinti és átvitt értelemben egyaránt) döntéseket hozzon a vasútközlekedés fejlesztésének ügyében.

Addig is türelmetlenül várom a választ arra a kérdésre, hogy mikor kerül sor Kőbánya alsó és Kőbánya–Kispest vasútállomás megújítására, valamint az S21-es lajosmizsei vonal rekonstrukciójára. Mert az embereket az érdekli, mikor utazhatnak végre az egész országban legalább azon a színvonalon, amit a múlt század végén már megszoktak.

Persze ennél sokkal több járna a kőbányaiaknak és azoknak, akik induló-, átszálló- vagy célállomásként használják Kőbánya vasúti megállóit.

Rombolás és leállítás helyett fejlesztésre, európai szintű vonatközlekedésre van szükség.

Épp ezért nem hagyom, hogy a minisztériumban elfelejtsék, mi lenne a valódi feladat.

Barátsággal:

Arató Gergely
országgyűlési képviselő

„Tanévnyitó” az iskola előtt

Mondhatni, hogy már az utcán megkezdődött a Harmat Általános Iskola tanévnyitója. No nem benn az épületben, hanem előtte, a járdán.

A BKK kollégái pulttal és szórólapokkal felszerelkezve várták az érkező diákokat és szülőket, hogy az új, biztonságosabb közlekedési rendről, a Sulizónáról mindenki értesülhessen, és ha szükséges, arról bővebb információt kapjon. A Kőbányai Önkormányzatot, amely a Sulizóna kialakításához szükséges útfelújítást és egyéb átalakításokat nyáron elvégezte, Weeber Tibor alpolgármester képviselte. Ő már érkezésekor megjegyezte, hogy az már mindenképpen biztonságosabbá teszi a gyerekek iskolába érkezését, hogy a bejárati ajtó előtti aszfaltos járdarészre az autók nem tudnak felállni. Azt pedig lassan mindenki megszokja majd, hogy az itt kialakított K + R megállóhelyeket használja. Ennek lényege, hogy az autóval érkező szülő megáll az iskola előtt, de csak épp arra a fél, egy percre, amíg a gyerek kiszáll a kocsiból. Így nem tartja fel a forgalmat és parkolóhelyet sem kell keresnie.

A Sulizónáról nemcsak a szülők kaptak és kapnak részletes tájékoztatást, hanem a környékbeli lakosság is – mondta el Válóczi Dénes, a BKK közlekedésbiztonság területének vezetője. Hangsúlyozta, a Sulizóna kialakításának az a célja, hogy a reggeli, illetve a délutáni kaotikus helyzeteket enyhítse az iskola környezetében. Hiszen a sok gépjármű között nem érezték biztonságban a szülők a gyerekeiket. Az iskolánál nemcsak K + R megállóhelyek jöttek létre, a forgalmat sebességkorlátozó küszöbök is csillapítják. A Sulizóna-táblák pedig minden közlekedőnek felhívják a figyelmét arra, hogy gyerekek is közlekednek, ezért figyeljenek.

A BKK programjának eddigi tapasztalatai azt mutatják, ahol korábban már bevezették a Sulizónát, a környéken közlekedők biztonságérzete jelentősen nőtt, és sokan az autózásról is környezetbarátabb közlekedési módra váltottak. Utóbbit a Harmatnál az is segítheti, hogy az iskola alapítványa idén szeptemberre úgy bővítette a biciklik tárolására alkalmas udvarrészt, hogy a tartókhoz mostantól a kerékpárral érkező diákok is hozzáférnek, és számukra is használható.

Előnyben a közösségi közlekedés

Bubi a láthatáron

Dugó és stressz, azaz időveszteség és idegeskedés az állandó autós ingázás csúcsforgalom idején a fővárosban és az agglomerációban. Pedig egy teli tank üzemanyag árából két- vagy háromhavi bérletre futja, amivel a BKK, a Volánbusz és a MÁV járatain utazhatunk Budapesten és megyeszerte korlátozás nélkül. A három cég is arra ösztönöz legújabb kampányában, hogy érdemes közösségi közlekedésre váltani.

Kőbányán a BKK a trolihálózat fejlesztésére teszi a hangsúlyt. A 75-ös hosszabbítását már tesztelik, a társadalmi egyeztetésben továbbra is várják a lakossági véleményeket, úgy az útvonalról, mint a menetrendről. A terv pedig az, hogy a 9-es busz vonalán kiépítik a troliközlekedéshez szükséges felsővezetéket, a buszokat zéró emissziós trolikra váltják. Emellett az új CAF villamosokból is jut majd a 3-as és 62-es vonalára, több lesz az alacsonypadlós, modern jármű.

És feltűnt a láthatáron a kőbányai Bubi is. A közbringarendszer tíz éve érhető el a fővárosban, az áttörést 2021-ben az új bringák és a hálózat bővítése hozta. Tavaly volt olyan nap, hogy több mint 18 ezer utazást rögzítettek a rendszerben, azaz minden bringára több mint hét utazás jutott. Kovács Bendegúz, a BKK szóvivője a Kőbányai Híreknek elmondta, az újabb áttörést a MOL Bubi 3.0 hozhatja 2026-tól, ez az az év, amikor Kőbányát is eléri a közbringarendszer. Ekkorra nemcsak megduplázzák a flottát, de a terveik szerint a hagyományos bicajok mellett elektromos rásegítésű kerékpárok is bérelhetők lesznek. Mivel a Bubi állomásrendszere hagymahéjszerűen bővül, így első ütemben a Népliget környéke, a Mázsa tér, valamint a Szent László tér jöhet szóba, de cél, hogy az Örs vezér tere, a Határ út és Kőbánya–Kispest is kerékpárral elérhető legyen.

Az állomások konkrét helyszínei többkörös egyeztetésen dőlnek majd el. Amellett, hogy a szakmai szempontokat, lakossági igényeket, szokásokat figyelembe veszik, egyeztetni fognak a Kőbányai Önkormányzattal, illetve a kerületben működő munkáltatókkal, nagyobb cégekkel, vállalatokkal is. A Bubi ugyanis a tapasztalatok szerint ott hatékony, ahol sokan laknak, sokan utaznak több irányba, ahol legfeljebb egy-két kilométeres kerékpározással könnyen megközelíthetők a közösségi közlekedési átszállópontok. No és persze ott, ahol jó bringázni, márpedig Kőbánya jelentős részére ez minden bizonnyal elmondható.

HIRDETÉS

KÁLMÁN IMRE:
120 PERC A FÖLD KÖRÜL
Zenés utazás az operettkirály dallamaival
(Budapest, Bécs, Párizs, Chicago, Bombay, Moszkva, Kolozsvár)
Rendező: Kerényi Miklós Gábor, Kossuth-díjas, Kiváló Művész

2024. OKTÓBER 1. (KEDD) 11.00 ÉS 15.00 ÓRA

A Kőbányai Önkormányzat az Idősek Világnapja alkalmából szeretettel meghívja kerületünk 60. életévét betöltött lakosait a Monarchia Operett gálaműsorára. Belépőjegyek szeptember 18-tól a készlet erejéig igényelhetők munkanapokon 9.00 és 18.00 óra között a Kőrösi Kulturális Központ információs pultjánál. Egy fő egy jegyet igényelhet a kőbányai lakcímét igazoló lakcímkártyával.

Kálmán Imre, a világ egyik legismertebb magyarjának hihetetlen életművéből válogattuk előadásunk magyaros, franciás, oroszos, amerikai és indiai hangulatot árasztó elemeit és mindezt fűszereztük sok humorral, vidámsággal, szerelemmel, romantikával, a változó helyszínekhez illő, egyedülálló és pompás jelmezvilággal, látványképpel és különleges effektusokkal, gazdag világítással.

SZERETETTEL VÁROM ÖNÖKET, ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

D. Kovács Róbert Antal
Kőbánya polgármestere

www.kobanya.hu | facebook.com/KobanyaiOnkormanyzat
KŐBÁNYA AZ ÉG VÁROSA

Kezdődnek a járdafelújítások kerületszerte

Szeptember végén indulnak az idei közutak melletti járdafelújítási munkák. A Kőbányai Önkormányzat a korábbi gyakorlattól eltérően nemcsak egy-egy teljes utcaszakasz felújítását valósítja meg, hanem úgy, ahogyan tavaly bevált, számos kisebb hiányzó vagy nagyon rossz állapotban lévő járdarész is megújul. Mert van, ahol csak egy 10 méteres, máshol hosszabb, 370 méternyi szakaszt kell cserélni.

Idén összesen 15 utcában, több mint 20 szakaszon közel 4200 négyzetméternyi gyalogos járófelület újul meg. Ezzel párhuzamosan ezeken a szakaszokon az akadálymentesítést is elvégzik.

A felújítások mellett új járda is épül, mégpedig a Tárna utcában a páratlan oldalon, a jelenlegi földes területen. Ez mintegy 40 méter, amint megépül, szilárd burkolat köti majd össze a buszmegállót a meglévő járdával. Így a jövőben már itt sem kell porban, eső idején sárban közlekedni a buszhoz igyekvőknek. Emellett a Kelemen, a Petőczy, a Vörösdinka, valamint az Endre utcában lesznek munkák kisebb szakaszokon.

A járdák felújítása során mintegy 3 kilométernyi új szegély épül, az érintett közműszerelvények száma pedig megközelíti az ötvenet. Mivel a meglévő fák védelme kiemelt szempont, fakivágás csak és kizárólag ott lesz, ahol másként nem oldható meg minden gyalogos számára az akadálymentes közlekedés. A kivitelezés alatt az ingatlanok megközelítését biztosítják, és a munkálatokat több ütemben végzik, de a tervek szerint azok november közepére mindenhol befejeződnek.

Az érintett járdaszakaszok

Nagyobb felújítások hosszabb szakaszon 12 utcában lesznek:
- **Harmat u. páros oldal (Lavotta – Sibrik M. u. között)**
- **Csősztorony u., park felőli oldal**
- **Hungária krt. 5–7. sz., az iskola felőli belső járda**
- **Sütöde u. páros oldal (Bányató u. – Tavas u. között)**
- **Téglavető u. páros oldal (Mádi u. – Sörgyár u. között)**
- **Kada u. páros oldal (Száraz u. – Óhegy u. között)**
- **Lavotta u. páros oldal (Harmat u. – Mádi u. között)**
- **Téglavető u. páratlan oldal (Jászberényi úttól a honvédség bejáratáig)**
- **Bodza u. páratlan oldal (Harmat u. – Mádi u. között)**
- **Mádi u. páratlan oldal (Bodza u. – játszótér között)**
- **Szlávy u. páros oldal (Óhegy u. – Óhegy park között)**
- **Mádi u. páratlan oldal (Kada utca – Kéknyelű utca között)**

Parkokban is biztonságosan

Az Ihász közi park felújított járdái

Szeptember végén kezdődnek a munkák olyan járdaszakaszokon is, amelyek nem kötődnek közúthoz, hanem nagyobb zöldfelületeken teszik lehetővé a gyalogos közlekedést. Ennek a programnak a keretében újultak meg például korábban a Rottenbiller park, illetve az Ihász közi park járdái is.

Idén elsősorban az Újhegyi lakótelep környezetében jelöltek ki felújítandó parki járdarészeket, de a Szőlőhegy és a Kéknyelű utcák környezetében is lesz munkavégzés. Összesen 21 szakasz, közel 1800 négyzetméternyi járdafelület újul meg, melyekhez több mint 2 kilométernyi új szegélyt építenek ki. Területtől függően van, ahol 12, más helyszíneken 330 négyzetméternyi javítás lesz.

A zöldfelületeken, ahol a járda járólapokkal van kialakítva, sok esetben a gyökérfelnyomódások okoznak gondot, így ezeket javítják. Ugyanakkor lesz, ahol a meglévő aszfaltburkolatot újítják fel, máshol pedig új járdarész épül a lakók által rendszeresen és nagy mértékben használt „kitaposások” útvonalán. A meglévő fák védelme itt is kiemelt cél, hiszen zöldfelületről beszélünk, ezért ezen munkavégzéseknél fakivágás nem lesz. Ahogy a közutakhoz kapcsolódó járdáknál, a munkálatokat itt is több ütemben végzik, de a tervek szerint november első felére valamennyit befejezik.

Akadálymentesen és energiahatékonyan

Megkezdődött a Kőrösi Kulturális Központ épületének teljes nyílászárócseréje. A munkálatok év végéig tartanak, ezalatt a régiek helyét olyan új ablaküvegek veszik át, amelyek hőszigeteltek, és ezáltal energiatakarékosak is. Győrffi László, a Kőrösi ügyvezetője abban bízik, a korszerűsítés amellett, hogy a Kőrösi látogatóinak kényelmét szolgálja, az energiaszámlában is jelentős javulást eredményez. A művelődési ház a felújítás ideje alatt is zavartalanul üzemel.

A Szent László téri épületben egy másik fontos változás is várja a látogatókat. A Kőbányai Önkormányzat egy lépcőliftet terveztetett meg és helyezett üzembe a nyáron. Ez elektromos és manuális hajtású kerekesszékkel egyaránt használható, de a nehezen járók székre ülve is fel tudnak jutni a színházterembe a Kőrösi munkatársai segítségével. D. Kovács Róbert Antal, Kőbánya polgármestere azt mondta, szívügye volt, hogy a Kőrösi Kulturális Központ mindenki számára egyformán megközelíthető, valamennyi előadás, rendezvény látogatható legyen, a szerkezet pedig ezt biztosítja. Tervben van, hogy az intézmény felújításakor liftet is építsenek, de a lépcsőfelvonó addig is biztonságosan használható.

Életműdíj kőbányai szakembernek

Idén Zárai-Dinka Gabriella, a Kőbányai Egyesített Bölcsődék Korai Fejlesztő Központjának konduktor-gyógypedagógusa kapta az Akócsi Ágnes-díjat. A szakembert a nyári szünet utáni első testületi ülésen Kőbánya képviselő-testülete is köszöntötte.

Az Akócsi Ágnes-díj a Magyar Bölcsődék Egyesülete által 1997-ben alapított életmű-díj. Azok a bölcsődei területen dolgozó szakemberek kaphatják ezt meg, akik kimagasló teljesítményt nyújtanak, munkájuk eredménye pedig az országos bölcsődei hálózat szakmai fejlődésére is kihat. A díj minden évben négy szakember részére adományozható.

Tanévnyitó ünnepség és munkaértekezlet a Kelet-pesti Tankerületi Központban

„Vágjunk bele!”

„Szeretem az iskolát, mert sokan vagyunk benne, olyan, mintha a sok diák egy nagy család lenne. Egyszerűen jó a suli, mert sohasem uncsi, munka után a szünetben jöhet egy kis dumcsi.” A fenti rigmusokat egy 7-8 éves forma kislány szavalta az igazgató nénik és bácsik előtt, ám mielőtt még könnybe lábadt volna minden szem, jött a replika egy másik hasonló forma nebuló szájából. „Nem szeretem a sulit, mert hatalmas a lárma, úgy kiabál egyik-másik, mintha foga fájna. És a törvény? Az sem tetszik! Mostantól nincs teló? Én akkor is becsempészem, lesz majd benne meló.”

A kisiskolások műsora, melyet a verseken kívül sárközi karikázós és egy musicalrészlet előadása is gazdagított, a Kelet-pesti Tankerület tanévnyitó értekezletének adott lendületet augusztus végén.

A Kőbánya és Rákosmente területén működő általános és középiskolák vezetőit először a XVII. kerület polgármestere, majd dr. Mátrai Gábor, a Kőbányai Önkormányzat Közművelődési Bizottságának elnöke köszöntötte. Ezután az új, illetve a régi-új intézményi vezetők vehették át megbízásaikat egy-egy kézfogás és virágcsokor mellett. Kőbányán dr. Nguyenné Csüllög Erika a Csukás István Általános Iskola, Menyhárt Sándor pedig a Szent László Általános Iskola vezetésére kapott ismét bizalmat.

Hicz János tankerületi igazgató először a két kerületben folyó karbantartási és felújítási munkákról beszélt, kis türelmet kérve a kollégáktól, mert ezek még nem mindenhol fejeződtek be. A személyi és intézményi feltételek jók a tankerületben, mondta, a célok pedig közösek: minél több újdonságot, korszerű tudást átadni. A tankerület vezetője szerint ezek után nincs más hátra: „Vágjunk bele!”

Villáminterjú Hicz János tankerületi igazgatóval

– A most induló tanévben lesz-e elég tanító és tanár, az iskolák felkészültek-e az ifjúság fogadására?

– Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy minden iskolában el tudjuk kezdeni az oktatást, maradéktalanul. Nem lesz olyan osztály, ahova nem tud bemenni egy tanár sem, hogy például matematikát vagy fizikát oktasson. Megoldottuk, hogy valamennyi tankerületi iskolában szakos ellátottságot biztosítsunk.

– A korfa mennyire kedvező?

– Az is alakul, de nem tud egyik pillanatról a másikra karcsúbb lenni. 14 ezer hallgatót vettek fel az idén a tanárképző szakokra, hiszek benne, hogy néhány éven belül a nyugdíjas, illetve nyugdíj előtt álló kollégák utánpótlására készen állnak a friss diplomások.

– A mobiltelefonok használatának korlátozása nem lesz kemény dió?

– Megoldjuk. Természetesen a puding próbája az evés, ami az első hetekben fog megtörténni. Biztos lesznek finom csiszolások, nekünk is tanulni kell a helyzetet, a diákoknak is valamit fel kell adniuk, de az biztos: a törvényt be kell tartani.

– A kőbányai iskolák felújításának programja merre halad?

– A Szent László Gimnáziumot emelném ki, ott egy 120 milliós beruházás zajlik. Megújul többek között az aula, a tornaterem világítása és az öltöző is. A Harmat iskolában tetőt cserélünk, a Szent László Általános Iskola padlását újraszigeteljük. Az önkormányzattal közösen dolgozunk, Kőbánya állja a költségek felét. Együtt így sokkal többre jutunk.

Búcsú egy közösségépítőtől, Anci nénitől

Különleges személyiségtől búcsúzott augusztusban Kőbánya. Fazekas Jenőné 91 éves korában hunyt el. Anci néni, mert a legtöbben így ismerték, ízigvérig kőbányai volt. Iskolai tanulmányait követően az EVIG óvodában helyezkedett el, majd a Maglódi útiban dolgozott. Innen került át a Gyakorló utcai lakásóvodába, majd a telepen újonnan megnyíló, mai Kőbányai Gépmadár Óvoda vezetője lett 1976-ban. Nyugállományba vonulásáig, 1989-ig vezette az óvodát. Ikonikus alakja volt a kerületi oktatásnak. Pályakezdőként is szívvel-lélekkel, magas szakmai színvonalon végezte munkáját, de a szülőkkel, munkatársaival is kiváló kapcsolatot tudott kialakítani. Volt óvodásai, a szülők, valamint munkatársai nyugállományba vonulását követően is jó szívvel gondoltak rá, szeretettel beszéltek róla.

Nyugdíjasként a katolikus egyházközségben vállalt aktív szerepet, több mint tíz évig vezette a Szent Anna és Joachim Nyugdíjas Klubot. Nemcsak szervezte a klub életét, feladatvállalása túlmutatott a klasszikus klubvezetői tevékenységen. Odafigyelt a tagokra, ha kellett, vigasztalt, lelket öntött a hozzá fordulókba, de osztozott örömükben is. Az új tagokra különös figyelmet fordított, ezzel is segítve beilleszkedésüket a közösségbe. Kiemelkedő aktivitással szervezte a klub programjait: számos kirándulás, utazás, esemény megvalósítása fűződik a nevéhez.

Aktív tagja volt a Kőbányai Idősügyi Tanácsnak is, ahol tapasztalatával, a kerületi nyugdíjasokkal kapcsolatos ismereteivel segítette a városvezetés munkáját, fáradhatatlanul dolgozott azon, hogy a kerületben élő nyugdíjasok életét segítse, könnyítse. Ezen példamutató közösségi munkája elismeréseként 2014-ben a Kőbányai Önkormányzat Kőbánya Kiváló Közösségépítője elismerő címet adományozott részére.

Anci nénit személyisége, kedvessége, nyitottsága, odafigyelése segítette az élet minden területén, és az, hogy mindvégig hitt abban, amit csinált. Hitt a gyermekek oktatásában, nevelésében, hitt az idősek életének jobbá tételében és hitt önmagában, abban, hogy a maga által kitűzött célokat véghez tudja vinni. Fazekas Jenőnét a Kőbányai Önkormányzat saját halottjának tekinti.

Emléktáblát avattak a kőbányai oktatás kezdeteinek tiszteletére

Elemi emlékek

Aki az első tanítási napon az iskolába járás fontosságáról és szépségeiről szónokol, bizony nem népszerű a tanulók körében. A vakációs gyász ilyenkor még eleven, a gyerek keresi a táskát és a könyveit, keresi a helyét az iskolában és a közösségben. A suli az évek elteltével válik értékessé, amikor kiderül, hogy szinte ott kezdődött, ott kezdődik minden.

Így álltak szemben fiatalok és idősebbek az új tanév első tanítási napján, a Janikovszky Általános Iskola kertjének szegletében. A tűző nap perzselte a fehér ingeket. Versek és énekszó köszöntötte a Kápolna tér felé forduló faragott sziklatorzót és a rajta elhelyezett megújult emléktáblát. Az emlékmű frontján pedig hét egykori osztálytárs állt szinte kart karba öltve. Az 1961-ben végzett 8. a-ba jártak valamennyien. Az idén, vagyis 2024-ben fogalmazták újra és vésették frissen a feliratot. A márványon olvasható még két további évszám: 1856, a kőbányai oktatás elkezdésének emlékére, és 1889, amikor is a Községi Elemi Iskola épületét felhúzták.

Mielőtt a mai és a korosabb tanulók elhelyezték a koszorúkat, Verbai Lajos, a Helytörténeti Gyűjtemény vezetője suhant át az elmúlt másfél évszázadon, egyfajta időutazásra invitálva a jelenlévőket. Valaha a Kápolna téren volt Pest kapuja és a postakocsi-állomáson pihentek a lovak és vették fel a szép ruhájukat az utazók. A vásározók itt eresztették ki a gőzt és kóstolták a finom borokat, jött a nép a zarándoklat és a szüret idején. Aztán egyre többen telepedtek meg, és a közösség iskola alapításáról döntött. Az első épületben egy mészárszék volt a társbérlő. 130 gyerek volt beíratva az egyetlen osztályba, ahol egy tanító oktatott, de nem jártak mindig mindannyian, ha dolog volt otthon, vagy ha rossz volt az idő. A következő jeles dátum a ma is álló téglaépület születésnapja, ami korszerűnek számított, mégis egy ideig csak az udvari budikra járhatott a tanulóifjúság.

A mai Janikovszy Éva Magyar Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola tehát tanodaként kezdte, négyosztályos elemiként folytatta, de volt itt háztartástan és vasmunkásképző szakirány is, és tanították egy időben az indonéz nyelvet. Sokáig volt külön bejáratú fiú- és lányiskolai rész, később itt volt az országban az első váltott műszakos tanítás és az első fedett tanuszoda.

A postakocsi-pihenőt idővel felváltotta az iskola előtti téren a villamos-végállomás. Ez pedig már bőven a táblát avató hajdani 8. b emlékeinek sorába tartozik. 1953-ban kezdtek, még tisztán fiúosztályban. Demény-Nagy József szerint az ötvenes évek viszonyait jól mutatja, hogy egy társuk népes családjával egy szoba-konyhás lakásban nőtt fel, egy másiknak ugyanakkor főmérnök és államtitkár is volt a felmenői között. És a tanárok is sokféle helyről keveredtek ide. Emlékezetes a „Spágyesz” gúnynevű orosztanár, dr. Bánó István, akit a keleti fogság után jogászként nem, de tanárként engedtek dolgozni. Többet mesélt, mint tanított. Vagy Kuna Jenő, a szódásüvegtalpú szemüveget viselő, erdélyi származású történelemtanár, egykori cserkész-, majd lelkes úttörővezető. Viseltes zakójának a zsebében mindig volt egy zacskó malátacukor, és aki ötösre felelt, az vehetett belőle. Fellner István, azaz Pista bácsi, a deklasszált festőművész pedig nem az almarajzolást erőltette, sokkal inkább beszélt a művészet történetéről.

Demény-Nagy József nagyobb diákcsínyekre nem emlékszik. Talán csak arra, hogy annak idején szénnel fűtött vaskályhák adták a meleget, és napközben a tanulóknak kellett megrakni a pincéből felhozott szénnel. Bizony be tudták úgy durrantani, hogy füstöljön kicsit, aminek következtében elmaradt a dolgozat és a felelés. Az osztály amúgy összetartott, rendszeresen tartottak később is találkozókat. Az életutak viszont szétágaztak: ki kocsmáros, ki fizikus, ki lovas rendőr lett.

A történetek és emlékek így töltik meg élettel a szenvtelen, kőbe vésett évszámokat. A következő nemzedékek, így azok is, akik most koptatják a Janikovszky padjait, éppen most tesznek hozzá.

Fejlesztések az Orchidea Iskolában

Kétszeresen kőbányai

Ha a motiváció adott, a kánikula sem akadály. A 2024/25-ös tanév első napján a Cserkesz utcában is tűzött a nap, a kisdiákokat ugyan árnyékba ültették, de azért ott is „jó idő volt”. Fegyelmezetten végigülték a megnyitóünnepséget, többen közülük még szerepet is vállaltak a ceremónián. Mégis azt gyanítjuk, hogy alig várták a szalagátvágást. Mert utána övék lett a felavatott játszótér, amelynek tengeri tematikájú elemeit egy kerületi cég, a Játéknap Kft. fejlesztette. Nemcsak csúszda és kötélháló van benne; a kirakós vagy a memóriajáték az agyat is átmozgatja. Az iskolások játszóterével párhuzamosan az ovisok játszótere és az épület tetőszerkezete is megújult. A magyar és angol tanítási nyelvű Orchidea-intézményhálózatot egy alapítvány építette ki. Kőbányán kezdték iskolával, majd óvodával, a későbbiekben pedig a 13. kerületben terjeszkedtek, ahol óvodát, iskolát és gimnáziumot is nyitottak.

2023 szeptemberétől az Orchidea Köznevelési Intézmény fenntartását az Óbudai Egyetem vette át, a Cserkesz utcai épület tulajdonosa viszont a Kőbányai Önkormányzat maradt. A kerület vezetése nevében Radványi Gábor alpolgármester vett részt az avatóünnepségen. Rövid köszöntőjében utalt arra, hogy a politikába az iskolák világából érkezett, hiszen több mint tizenöt évig tanított. Ezért mint fogalmazott, a szeptember máig a pedagógusi múltra emlékezteti.

Az Óbudai Egyetem rektora, prof. dr. Kovács Levente megköszönte az önkormányzat együttműködését az összességében százmillió forint értékű fejlesztésekben, a szülőknek pedig azt ígérte, hogy az egyetem a jövőben sem feledkezik meg közoktatási intézményeiről, amelyekben lépésről lépésre fogja pótolni a hiányosságokat.

Flashmob a parasport és a paralimpikonok tiszteletére

Hősök a Hősök terén

„Na, kié az első két érem? Hadd halljam! Konkoly Zsófi, így van, és ki a második? Illés Fanni. Szuper!" – hangzott a legfontosabb kérdés a Hősök terén a szeptember eleji kedd délelőttön, és jött is rá a megjelentektől azonnal a válasz. Az Érbetegek Rehabilitációja Alapítvány a fogyatékossággal élő emberek összetartozását szimbolizálva és a XVII. Nyári Paralimpiai Játékok, a magyar parasport tiszteletére szervezett flashmobot a térre.

Sárai Rita világbajnoki ezüstérmes kerekesszékes curlingsportoló – ő 29 évesen került kerekesszékbe – vezényelte a zenés átmozgató bemelegítést. Mozdultak a karok, fordultak a kerekek, valódi közös tánc kerekedett belőle. A szervezők közben a mozgáskorlátozottak jól ismert szimbólumának körvonalait rajzolták fel, és kirakták a székeket, hogy mindenki tudja, kinek hol lesz a helye. A látványtervet a kőbányai Szent László Gimnázium egyik diákja, Máté-Steff Szira tervezte, aki gimnazista társaival közösen vett részt a villámcsődületen. A rendezvény mozgatórugójaként Kiss Judit pszichológus, az alapítvány kuratóriumi elnöke instruálta a jelenlévőket, és vezette végig az eseményt. Szabó László, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke, illetve dr. György István területi közigazgatásért felelős államtitkár, a két fővédnök írásban köszöntötte a rendezvényt, Bősz Anett, Budapest humán területekért felelős főpolgármesterhelyettese, valamint Radványi Gábor és Mustó Géza, Kőbánya alpolgármesterei személyesen is részt vettek azon.

Kőbányától Nagykőrösig számos iskola és szervezet csapata volt jelen a rendezvényen, ahol sikeres parasportolókkal is találkozhattak és szelfizhettek. Kiss Judittól sorra kapták a kérdést, hogy mit üzennek a fogyatékossággal élőknek. „Küzdjetek az álmaitokért, bármilyen álmok is legyenek, akár kisebbek, akár nagyobbak, mert azok előbb-utóbb valóra válhatnak!" – hangzott a válasz többektől is. Kajtár Dóra sakkozó, aki a XX. téli siketlimpián csapatával bronzérmet szerzett, azt tette hozzá: „Küzdjetek magatokért, küzdjünk egymásért, és hogy éljétek meg a pillanatokat. Aki a sportban szeretne kiteljesedni, sportoljon, aki másban tehetséges, az tegye azt. A lényeg, hogy azt csináljátok, amit szerettek, és legyetek büszkék magatokra és egymásra."

A humort Szobácsi Gergő és Tóth Edu képviselte, utóbbi megjegyzése, miszerint a dadogást nem tekinti fogyatékosságnak, hiszen abból meg lehet élni, általános derültséget keltett. Az pedig vastapsot hozott, amikor bejelentették, hogy míg tavaly a podcastjükkel a Mentőkutya Alapítványnak, idén a Heim Pál Gyermekgyógyászati Intézet Dr. Kemény Pál Onkohaematológiai osztálya javára gyűjtöttek össze egymillió forint adományt.

Villáminterjú Raska Gyulával, a magyar ülőröplabda-válogatott szövetségi kapitányával

– Miért tartotta fontosnak, hogy itt legyenek ma a Hősök terén?

– Kiss Judit hívott bennünket, és mi minden ilyen rendezvényre nagyon szívesen jövünk. Bízunk benne, hogy ez is segít abban, hogy egy valamilyen fogyatékossággal élő gyerekben felmerüljön, hogy elkezd sportolni. Itt a parasportolókkal találkozva láthatják élőben azt is, hogy milyen messzire el lehet jutni. Látják azt is, hogy fogyatékkal élni nem azt jelenti, hogy vesztesnek kell lenni.

– Milyen egy parasportoló edzése, mennyivel kell több hangsúlyt tenni a lélekre?

– Talán több a lelki és a pszichés tényező egy parasportolónál, főleg, hogyha élsportoló vagy élsportoló akar lenni. Úgyhogy itt az edzőnek, a szakembereknek egy picit pszichológusnak is kell lenniük, úgy is kell támogatniuk a srácokat. Értelemszerűen vannak nehezebb időpontok, nehezebb időszakok, esetleg holtpontok, amikor senkivel nem akarnak beszélni, de muszáj készülni a versenyre. Ez néha nagyon nehéz, de nagyon-nagyon hálás feladat is, úgyhogy nagyon szeretjük a közeget.

– Mennyire érzi elismertnek a parasportot?

– A paralimpián is hozzuk az érmeket, aranyat, ezüstöt. Azt gondolom, az elismertségben is haladunk, ha megnézzük a hírportálokat, sok-sok közvetítés, cikk van a paralimpiáról. Én azt mondom, hogy mindenkit nagyon meg kell becsülni, aki eljut idáig, bármilyen eredményt érjen is el. Mert munka mellett érik el ezeket az eredményeket, és ott vannak, csinálják, és láthatjuk azt, hogy milyen emberfeletti teljesítmény kell most már egy jó eredményhez. Ehhez viszont sokszor 5-6 órát kell naponta tölteni a sportággal.

Ezüstös hazaérkezés

Családtagok, barátok, szurkolók fogadták tapssal a párizsi paralimpiáról hazaérkező magyar küldöttséget. A nyári játékokon 13 sportág 68 versenyszámában szerepelt 39 magyar sportoló, akik 15 éremmel – öt arannyal, hat ezüsttel és négy bronzzal – tértek haza. Teljesítményükkel Magyarország a részt vevő 168 ország között a 26. helyen végzett a nemzetek versenyében.

Kerekesszékes vívásban a Törekvés S. E. szakosztálya ismét több versenyzővel képviseltette magát. Hajmási Éva, Krajnyák Zsuzsanna és Madarászné dr. Mező Boglárka is a kőbányai klub sportolója, mindhárman indultak egyéniben, és Veres Amarillával együtt a női tőrcsapattal. És a négyes ezüstéremmel tért idén haza. Krajnyák Zsuzsanna ezzel a 13. paralimpiai érmét nyerte. Szereplésükről úgy nyilatkozott: „A nap legszebb pillanata az volt, amikor bejutottunk a döntőbe. Tokióban elbuktunk, és akkor megbeszéltük, hogy Párizsban döntőt szeretnénk vívni. Nagyon készültünk erre, mind a négyen erőn felül vívtunk."

Sportolói múltja miatt „kőbányainak" számít a tőr- és kardvívó Osváth Richárd is, aki ma már a DEAC (Debreceni Egyetemi Atlétikai Klub) versenyzője, de kerekesszékes vívásban a Törekvés volt a nevelőegyesülete. Ő az ötödik helyen zárt Párizsban, de hozzátette, eldöntötte, hogy még egy ciklust megpróbál, készül, hogy Los Angelesben jobb eredményt érjen el.

Fotó: MTI

Nagytakarítás a KÖKI-n

A tanévkezdés előtt néhány nappal összehangolt köztisztasági és közrendvédelmi akciót tartottak a Fővárosi Önkormányzat cégei a rendőrséggel, a Kőbányai Közterület-felügyelettel, a Kispesti Rendészeti Központtal és a MÁV-val közösen Kőbánya–Kispesten. Az FKF, a Főkert, a BKV és a MÁV munkatársai magasnyomású mosókkal tisztították meg a buszpályaudvart, a metró kijáratát, a vasútállomás peronjait és az állomás átjáróját. Közben az egyenruhások vissza-visszatérve ellenőrizték a környéket. A hajléktalanoknak a Menhely Alapítvány Diszpécser Szolgálata nyújtott segítséget a területileg illetékes utcai szolgálat közreműködésével.

Vándorkiállítások a Tűzoltó Múzeumban

„Szétkürtölt" históriák

Mit adtak nekünk a rómaiak? Pannónia válasza a Monty Python klasszikus poénjára az, hogy a tűzoltózenét. Merthogy az aquincumi víziorgonát a tűzoltók zenekara kapta ajándékba a parancsnoktól. Ha szigorúan a besorolást vesszük, az orgonának a mai tűzoltózenekarokban is helye lehetne, mert – billentyűzet ide vagy oda – fúvós hangszer. Csak hát nehézkes lenne vele masírozni, ami az eredetileg harcászati célra használt sípokkal, kürtökkel, dobokkal jóval egyszerűbb.

Noha más országokban van példa arra, hogy bőgő és csellló „lágyítja" a tubák, trombiták, klarinétok hangzását, nálunk a tűzoltózenekarok hagyományosan fúvósokból és ütősökből állnak. Az „egyenruhás rezesbandák" a hőskorban, a 19. század második felétől önkéntes alapon szerveződtek – szolgálaton kívül összeültek örömzenélni azok, akik hangszeren játszottak. És akkor még sokan voltak ilyenek.

Az első hivatásos magyar tűzoltózenekar 1938-ban alakult csak meg a Fővárosi Tűzoltóságon. A II. világháború után a tűzvédelem szervezetét (is) állami irányítás alá helyezték, így lett a Fővárosi Tűzoltóság Zenekarából az Állami Tűzoltóság Központi Zenekara, 2012 óta pedig a Katasztrófavédelem Központi Zenekaraként muzsikálnak. A 25 tagú együttest diplomás zenészek alkotják, akik mindannyian egyenruhások. Megkapták a tűzoltó alapkiképzést, de azért „a zenész nem olt tűzet, a tűzoltó pedig nem muzsikál" – jegyzi meg Dóra László karnagy.

A nagyzenekar többnyire „nagy ünnepeken" játszik, a hétköznapokat a kisebb formációk viszik, a kiállításmegnyitón a kvintett lépett fel. A népesebb big band protokollvacsorákon szokott háttérzenét adni, amely dzsessz éppúgy lehet, mint musicalbetét vagy filmzene. A repertoár mindig rezonál az adott korra, amikor nagyon ment az operett, operettslágereket is játszottak, sőt a 70-es években reneszánsz és barokk műsorral is járták az országot.

A vándorkiállítás karnagyonként tagolja a Katasztrófavédelem Központi Zenekarának 85 éves múltját, mert „az együttes profilját jellemzően a karnagy formálja" – magyarázta a tárlat egyik kurátora, dr. Berki Imre történész, a Tűzoltó Múzeum igazgatója. Szakmailag ő rendezte a másik vándorkiállítást is, amely az intézményi (iskolai) tűzoltóképzés 75 éves múltját mutatja be, kitekintéssel a korábbi, a két világháború közti időszakra. A két anyag összeállítása nagyjából egy évig tartott. A munkát megkönnyítette, hogy az írott források egy része egyben van, szervezetileg ugyanis a múzeum és a tűzoltózenekar egyaránt a Katasztrófavédelem Oktatási Központjához tartozik. De „egy forrás nem forrás", ezért kutattak levéltárban, könyvtárban, sajtóadatbázisban, és alkalmazták az oral history módszerét is, vagyis készítettek interjúkat a „nagy öregekkel", akiknek a fotói láttán a kőbányai laktanya tűzoltói egykori oktatóikra ismertek rá. A két vándorkiállítás, amelyek információanyagát QR-kód segítségével elérhető, online „tárolt" érdekességek egészítik ki, szeptember végéig tekinthető meg a Martinovics téren, a Tűzoltó Múzeumban.

Nejlon Piroskától a Farosig

Egy mai buszsofőrnek alaposan feladná a leckét, ha egyik pillanatról a másikra a Nejlon Piroskát kellene vezetnie, de a '66-os Faroshoz alkalmazkodni is kellene egy kis idő. Másként működik a váltó és a kormányzáshoz is a megszokottnál jóval több izommunka kell. A 125 éves Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum különleges tárlattal várta a látogatókat augusztus végén, a 4. Ikarus MiniFeszten, az Északi Járműjavító területén ugyanis a legendás gyár legteljesebb típusbemutatóját láthatta a nagyközönség.

Az Ikarus története 1895-re nyúlik vissza, családi vállalkozásból nemzetközileg elismert vállalattá nőtte ki magát, fénykorában évi 13 ezer autóbuszt gyártott, távoli exportpiacokat is meghódított. A legismertebb modellek látványa a mai napig nosztalgiát ébreszt bennünk, hisz legyen szó akár Budapestről, akár a vidékről, a nagyi vagy a család más tagja még bőven tud meséli néhány példát a Farossal tett utakról. A minifeszten a hajdani gyáróriás örökségét harminc jármű képviselte, melyek jelentős része a múzeum saját gyűjteménye, de a kiállított paletta teljességéhez hozzájárult a BKV és a Volánbusz, valamint számos magángyűjtő is.

A rendezvény idején a látogatók utazhattak nosztalgiajáratokon, kipróbálható volt a Múzeum Ikarus 311-ese és az Ikarus 66-os „Faros" autóbusza, valamint egy rendkívül egyedi átalakítású Ikarus 260-as Cabrio, amely a rendezvényen debütált a nagyközönség előtt.

Telt házas nyitány

Nyáresti szerenád

Hagyományosan az Újhegyi sétányon hangolt a Tutta Forza az őszi kőbányai fellépésekre. És meleg ide vagy oda, a közösségi ház előtti székek mind megteltek. Intenzív zenei táborból érkeztek haza Kőbányára, egy lovastanyán öt nap alatt hat új darabot tanultak meg – meséli Bakó Rolland, a zenekar vezetője. Azért esett ekkorra a tábor időpontja, mert az együttes tagjai ekkor értek rá. Az ifjúsági zenekarból ugyanis az évek során felnőtt csapat lett, dolgoznak, nem könnyű az egyeztetés. Az együttes legfiatalabb tagja is egyetemista ma már.

Őszre tele a naptár, a Rendvédelmi Napok után a Helytörténeti Gyűjteményben állnak nagyközönség elé a szólistáikkal, majd készülhetnek is az adventi időszakra, a Diótörőre és a hagyományos újévi koncertre. A nyár zárására Újhegyen népszerű dalokkal készültek, de volt újdonság is. A balkáni dallamokra a karmester táncra is perdült, ahogy néhányan a közönség soraiból is.

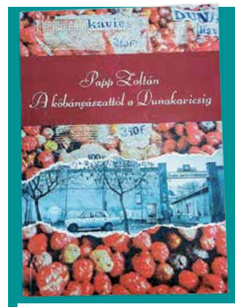

Száz éve indult a nagyipari édességgyártás Kőbányán

Jubileumi desszert

Két év telt el a „trianoni újratervezés” után, amikor Dreher Jenő már a profilbővítésen dolgozott. Előre menekült, divatos szóval diverzifikálta a sörközpontú birodalmát. Az egyik új láb az édességgyártás lett, amely a rendszerváltozásig „állt”. Ez a szikár története A kőbányászattól a Dunakavicsig című könyvnek. S hogy mi még, arról a szerzővel, Papp Zoltán önkormányzati képviselővel beszélgettünk.

– Dunakavics vagy franciadrazsé?

– Macskanyelv.

– Hogyhogy?

– Ahány ember, annyi ízlés, szerintem az édesség legyen édes, márpedig a cukormázzal bevont pörkölt földimogyoró legfeljebb félig az. Bár a franciadrazsé édes, a csokoládét mindig jobban szerettem, mint a cukorkát.

– És a Százszorszép bonbon? A díszdobozát nagyanyáinknak nem volt szíve kidobni, abban tartották a tűt és a cérnát.

– Az ajándékozásra szánt elegáns desszerthez mi is ritkán jutottunk hozzá. Egyébként ma is kapható, és mivel prémiumtermék maradt, változatlanul „aranyáron” mérik.

– Honnan az érdeklődés? Családi kötődés?

– A felmenőimnek nem volt közük a Duna Csokoládégyárhoz vagy annak elődjéhez, a Dreher–Maul Kakaó- és Csokoládégyár Rt.-hez, amely éppen száz éve kezdte meg a termelést Kőbányán. Egyszer a Szent László Napokon mi is részt vettünk feleségemmel a buszos városnézésen. Amikor bekanyarodtunk az Ihász utcába, „kalauzunk”, Buzás Kálmán megmutatta a csokigyár akkor már hűlt helyét. A feleségem, Patay-Papp Judit Vivien pedig elkezdett noszogatni, hogy írjak cikket a kőbányai édességgyártás múltjáról.

– Hosszú cikk lett…

– Tényleg cikknek indult, de anyaggyűjtés közben rájöttem, hogy a történetben több van egy néhány ezer leütésből álló írásnál. Úgy éreztem, hogy az előzmények „logikai láncolata” nélkül a sztori nem teljes. Ez a könyv mesél, nem „termelési kisregényt” írtam, ezért csak annyi adat és évszám van benne, amennyi a történet megértéséhez szükséges. A kőbányászattal indítottam, hiszen annak hátrahagyott járataiban láttak a borászok, majd Dreher Antal is üzletileg hasznosítható értéket. Az édességgyártás már az unoka, Dreher Jenő műve. A trianoni piacvesztés után ő ismerte fel, hogy ha a sörgyártás egyik melléktermékére, az állati takarmánynak kiváló sörtönkölyre tehenészetet alapít, és a tejet nem élelmiszeripari alapanyagként értékesíti, hanem feldolgozza, azaz értéket ad hozzá, akkor új üzletágat teremt.

– A Dreher márkát az akkori fogyasztók is a sörhöz kötötték. Hogy vezették be a cukorkákat, csokikat a piacra?

– Leleményes trükkel. A gyár tisztviselői az első időkben felkeresték az édességboltokat, hogy Dreher–Maul-termékeket kérjenek. Amikor nem kaptak, felháborodást színlelve kifordultak az üzletből, majd a tulajdonosnak néhány nap múlva ingyenes termékmintákat küldtek. A célzott kampány bejött, a megrendelések meredeken emelkedtek.

– Hasonlóan találékony volt az utód Duna Csokoládégyár is?

– A márkázásban, illetve a termékelégedettség mérésében feltétlenül. A gyár logója a stilizált Lánchíddal, Dunával és a D betűvel ikonikussá vált, ezt az emblémát az egész ország ismerte. Lokálpatriótaként külön inspirációt adott, hogy ez az országos hírű cég itt, Kőbányán működött, és mivel ma már csak a gyár hűlt helye létezik, úgy éreztem, hogy megérdemel egy önálló helytörténeti művet. A kor viszonyai között előremutató kezdeményezésnek számított, amikor a gyár 1970-ben egy szakmai kiállításon kérdőíves felmérést végzett a kereskedők és a fogyasztók körében a termékpalettával kapcsolatban. Akkoriban nem volt szokványos a Duna Csokoládégyár és a Hotel Duna Intercontinental, mai nevén a Budapest Marriott Hotel együttműködése sem, amelynek köszönhetően a luxusszálló vendégeit egy-egy „welcome csoki” fogadta a szobában.

– Hol talált rá ezekre a „történeti bonbonokra”?

– Jellemzően a korabeli újságokban, a Dreher–Maullal és a Duna Csokoládégyárral is időről időre foglalkozott a sajtó.

– Mióta írta a könyvet?

– Még a Covid idején kezdtem, és nem kapkodtam vele.

– Visszajelzések?

– Pozitívak. Azokban, akik így vagy úgy kötődtek a kőbányai édességgyártáshoz, felébresztette a szunnyadó emlékeket.

– Folytatás?

– Ötletem van, de az már egy másik történet lenne. Meglátjuk, hogy el tudom-e mesélni.

Utolsó óra

Családja, barátai, tisztelői, egykori tanítványai kísérték utolsó útjára augusztusban a 95 éves korában elhunyt dr. Ságodi Róbertné Salamon Évát. Sashalmon született, azonban gyerekkorától Kőbányán élt és járt iskolába, szabómester édesapja a kerületi kisiparosok szervezője volt. 16 éves sem volt, amikor '44-ben elvitték a KISOK pályáról. A családjából őt egyedül.

A Fáy-tanyára került, ahol sáncot ásott, majd jött a gyalogmenet Hegyeshalomba, a bevagonírozás, Harka, végül a lichtenwörhi láger. Hazakerülve végezhette el a középiskolát, majd az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola történelem–földrajz szakát.

Pályakezdőként egy évtizeden át a Pataki tér 34. sz. Fiúiskolában tanított, majd 1966-tól nyugdíjazásáig a Kőbányai Harmat Általános Iskola pedagógusa volt. Tevékenységéért a Kőbányai Önkormányzat 2021-ben Sajó Sándor-díjjal tüntette ki. 2021-ben, kőbányai elismerése átvétele után lapunknak úgy nyilatkozott: „Gyerekkorom óta mindig pedagógus akartam lenni, szerettem a szaktárgyaimat. És az ember úgy van, hogy ha csak egy gyereket sikerül olyan emberré nevelni, amilyennek lenni kell, akkor már megérte.”

Londonból jött Seherezádé Kőbányára

Egyetlenegy éjszaka meséje

Rimszkij-Korszakov méltán népszerű szvitje, a Seherezádé, ritkábban szerepel a zenekarok műsorán. Népes társulat kell hozzá, összetett ütős szekció, sokféle húros és fúvós hangszer. Az előben előadott négytételes zeneköltemény ezért igazi ízletes csemege, amelyet azonban a szimfonikus zenében kevésbé jártas közönség is élvezettel fogyaszthat. Pláne ha előtte és utána is, Brahms magyar táncaival kínálják! A Helytörténeti Gyűjtemény kertjében, egy Bruch-csellóversennyel kiegészítve, ez volt a menü augusztus 25-én.

A színpadra fellépő vendégművészek egyenesen a csatorna túlpartjáról érkeztek a Füzér utcába. Mindannyian tinédzserek, a londoni Ealing Ifjúsági Zenekar tagjai. A lányok és fiúk jellemzően rövidnadrágban és papucsban ültek a műanyag kerti székekre, és egy olyan lila egyenpólóban csaptak a húrokba, melynek a hátán egy katedrális képe díszelgett. Hasonlóan karcsú jelenség, mint a Szent László-templom.

Eealing a brit főváros egyik közigazgatási egysége. Mintegy harminc iskolából, szigorú felvételi nyomán kerülnek a legjobbak a zenekarba. Az angol zeneoktatási rendszer, melyet a világ nagyobb része követ, más, mint a hazai. A gyerekek ott zeneiskolában, magántanárnál, vagy akár egyénileg is tanulhatnak, és ha elég érettnek érzik magukat, jelentkeznek a nyolcszintű vizsgarendszer valamelyik megmérettetésére. Ez később a továbbtanulásnál is számít, hiszen többletpontokat hozhat, így lehet, hogy valaki éppen ennek köszönhetően jut be a vágyott szakra. Az ifjúsági zenekarok pedig, mint amilyen az Ealing is, kiváló terepei az együtt zenélésnek. A szülők és alapítványok szponzorálják és fizetik a külföldi turnékat. Tokkal, vonóval.

Mindezt a műsorszámok szünetében Blaskovics László operaénekes, a Duna Szimfonikus Zenekar programmenedzsere mondta el, aki 15 éve szervezi ifjúsági zenekarok magyarországi fellépését. Az Ealing hét évvel ezelőtt már járt Pesten, akkor a fogadó zenekar hajdani bázisán, a Duna Palotában léptek fel. Most Kőbánya örökölte meg a lehetőséget. Emellett a Gödöllői Királyi Kastély lovardájában és Zebegény főterén léptek fel az idén.

A londoni tinik kerti koncertjét sem a rekkenő forróság, sem az alacsonyan szálló repülők zaja nem zavarta. A zenerajongók a műsorfüzettel legyezték magukat, az árnyas belső udvaron ennyi is elég volt, hogy a hangszerekből áramló gyönyörű muzsika kapja a legtöbb figyelmet.

Lakatlan – trendi rendezvényhelyszín a Maglódi úton

Muzsikál az erdő

Van benne „csi”, az kétségtelen. Eleve egy tisztáson vagyunk a városban, fák között, nagyjából száz méterre a zöldnek kevéssé nevezhető Maglódi úttól. Aztán ott vannak hangulati dekorként az olajfáklyák és az asztalok a kisüzemi sörrel. Az akadálymentes karzaton ülünk – volt is kerekesszékes vendég –, alattunk a Lechner család egykori téglagyárának pincéje, az előtérben aprócska házzal, annak tetején pedig színpaddal. A zene élő, most épp reggae, amelyet Bob Marley tett Jamaica első számú kulturális exporttermékévé. Azahriah is merít belőle, de nem őt hallgattuk, hanem a világzenére szintén nyitott PECA-t. Fuvolával és manouche gitárral, a nyugateurópai cigány dzsesszmuzsika korszakos zsenije, Django Reinhardt hangszerével. Délebbre a flamencóhoz szokás használni a speciális formájú gitárt.

Szóval a kínálat, a line up nem kommersz, de ez is volt a Merkapt Csoporthoz tartozó Lechner Rendezvényközpont célja, ha már a HopTop látványfőzde sem a megszokottat kínálja. A terv az, hogy a Lakatlanban – a név találó – 2025 nyarától rétegprodukcióknak, köztük „pályakezdőknek” adjanak fellépési lehetőséget, legyen az könnyűzene, komolyzene vagy prózai est. Az augusztus utolsó napján tartott minifesztivált a szeptember utolsó hétvégéjére meghirdetett háromnapos és már hagyományosnak tekinthető Hoptoberfest főpróbájának tekintették. Magyarán, megnézték a nagy buli előtt, hogy minden klappol-e, vagy kell még „reszelni” az új rendezvényhelyszín technikáján.

Délelőtt a pincéhez vezető rámpán még bringások száguldottak, a Superior Racing Team ugyanis változatlanul a Merkapt Sportközpont területén rendezte meg az Underworld Kupát, immár 13. alkalommal. A kerékpáros versenyre alapvetően mountain bikeosokat vártak, de egy futamon a cyclo-cross szakágban (az országút és a terep „szerelemgyereke”) érdekelt bringások is indulhattak. A verseny elnevezése arra utal, hogy az 1,7 kilométeres körpálya egy részét a föld alatt, Lechnerék egykori pincéjében vezették.

XVII. Kőbányai Hon- és Rendvédelmi Napok

Habpartitól ujjlenyomatvételig

A tűzoltók már a hivatalos megnyitó előtt „partival” készültek a gyerekeknek, „habgenerátoruk” fő egysége egy oltáshoz és az épületek átszellőztetéséhez egyaránt használható ventilátor volt. A lányoknak, fiúknak nem kellett kétszer mondani, hogy vessék bele magukat a medencébe. Ekkor még nem sütött tüzesen a nyári nap sugara, így a páncélozott csapatszállító járművekben is elviselhető volt a klíma, készültek is sorban a szelfik mindkét BTR-ben.

Dolgoztak a mobiltelefonok a Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karának tonfabemutatóján is – ezt a távol-keleti eredetű, önvédelmi és kényszerítő fegyvert hívja a köznyelv gumibotnak –, ahogy a Budapesti Fegyház és Börtön hasonlóan látványos kutyás attrakcióján is. A gyerekek hangosan sikítottak, amikor egy négylábú elkapta a fegyőrre támadó kétlábút. Az objektumvédelemre és üzemeltetésre szakosodott, kőbányai székhelyű HM EI Zrt. csapata idén is abból adott ízelítőt, hogy miként ártalmatlanítják közelharcban az illetéktelen behatolókat, a szintén kerületi kötődésű Készenléti Rendőrség pedig a lovasait vezényelte az Óhegy parkba.

A Kőbányán szintén jelen lévő Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (OIF) mobil ügyfélszolgálati irodájában ujjlenyomatvétel volt a csali, ide azután érkeztünk, hogy útjára bocsátottuk a hon- és rendvédelmi szervek, valamint hagyományőrző egyesületek járműveiből összeállt hagyományos konvojt. Noha az OIF busza légkondicionált, a nap minden oldalról „perzselte”, ezért pólóban és rövidnadrágban is úgy éreztük magunkat, mint egy üvegházban. A főigazgatóság munkatársai viszont ilyenkor is egyenruhában intézik a „fedélzeten” a külföldiek tartózkodásával, letelepedésével kapcsolatos ügyeket. Bár a Nemzeti Adó- és Vámhivatal munkatársai „külsőben” dolgoztak, ahol időnként járt a levegő, azért ők is megizzadtak, miközben célba lövéshez töltötték a légpuskákat.

A „polgári oldalon” a Kőkert járműflottájánál állt sor, különösen népszerűek voltak az újonnan beszerzett fűnyíró traktorok. Kőbánya immár tizenhetedik alkalommal adott otthont a kétnapos rendezvénynek, amelyet 2023-ban bekövetkezett haláláig Tóth Béla nyugállományú ezredes, Kőbánya korábbi rendőrkapitánya és a Kőbánya Közbiztonságáért Közalapítvány kuratóriumi elnöke szervezett. Az egyenruhás szervezetekkel való kapcsolattartást a kerület jelenlegi rendőrkapitánya, Baricska Norbert alezredes vette át, a technikai lebonyolítás pedig az önkormányzat katasztrófavédelmi referensének, Dániel Zoltánnak a reszortja.

„A több mint másfél évtizedes múlt és a látogatók száma egyaránt igazolja, hogy a rendezvényre van társadalmi igény, amivel a részt vevő szervezetek is tisztában vannak. Akiket felkértünk az együttműködésre, idén is első szóra igent mondtak” – hangsúlyozta Mustó Géza Zoltán rendvédelemért felelős alpolgármester.

A civilek és egyenruhások példaértékű együttműködését emelte ki megnyitóbeszédében Kőbánya polgármestere is. D. Kovács Róbert Antal úgy fogalmazott, hogy a hon- és rendvédelem alapja a bizalom, amelyet a békés hétköznapokban kell kiépítenie és megszilárdítania egy társadalomnak.

A hagyományoknak megfelelően a polgármester és az alpolgármester ezúttal is elismerésben részesítette azokat az egyenruhás, illetve civil személyeket, akik kiemelkedő szerepet vállaltak az előkészítő munkában. A Magyar Honvédségnek mint fő támogatónak Kőbánya önkormányzata azzal tett gesztust, hogy Hon- és Rendvédelmi Napokra nevezte át a kétnapos rendezvényt.

Csecsebecsék férfiaknak és nőknek

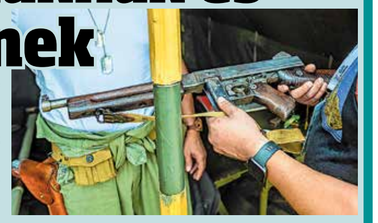

Negyvenéves, de a kamuflázs borítással még mindig bitang jól néz ki, és 6,2-es, V8-as Detroit Diesel hajtja – nagyjából 80 éve ez a motortípus tartja mozgásban a „nagyvasakat”, iskolabuszokat, munkagépeket, teherautókat az USA-ban. Az Egyesült Államok hadseregének „haszongépjármű-programjában” a Chevrolet dízelei 1984-től kezdték nyugállományba küldeni a Dodge benzinfaló flottáját. Eredetileg a Chevy család alapjárművét, az M1008-as pick-upot is polgári felhasználásra gyártották, a katonai változat utólagos fejlesztés eredménye. A Hon- és Rendvédelmi Napokon bemutatott példány Taszáron szolgált, az amerikaiak egyszerűen itt hagyták, amikor 2004-ben kiürítették a légibázist, mert a hazaszállítás többe lett volna, mint amennyit a járgány ért.

„Ez még tervezett amortizáció nélküli autó, a gyártók akkoriban még abban versenyeztek, hogy kié a legüzembiztosabb kocsi” – mondta a tulajdonos, Sáry András, aki maga is hivatásos katona volt, amíg családi okokból le nem szerelt. Arzenáljában van egy másik amerikai „klasszikus” is, a Thomson géppisztoly, amelyet a katonák és a szesztilalom időszakának gengszterei csak „ároksöprögetőnek” hívtak. Nem volt pontos, de mindent vitt...

Magyar szívünket megdobogtatta a Ford legendás T modelljének sebesültszállítóvá átépített változata, amelyen két hazánkfia, Galamb József és Farkas Jenő is dolgozott konstruktőrként. A 112 éves „doboz” négyhengeres motorja a legelső szériából származik, és túlélte az első nagy háborút. Mint Berta Istvántól, a Honvéd Páncélos Alapítvány képviselőjétől megtudtuk, Angliából vásárolták, és egy mai sofőr számára „rémálom” vezetni. A pedáloknak más a funkciójuk, mint ma, fék pedig csak mutatóban van rajta.

Csecsebecsékben a női vonalat Vasvári Csilla képviselte a töltényekből készített ékszereivel. Kollekciójának különleges darabjait új, de hatástalanított lőszerekből formálja, ezekből hiányzik a puskapor és a csappantyú, a mag viszont bennük van. „Szűz” alapanyagot olyan lövészektől szerez be, akik engedély birtokában maguk töltik a lőszert, azaz hozzájutnak maggal ellátott hüvelyhez.

„Tűzoltófronton” Kovács Sándor állította ki gazdag gyűjteményének néhány darabját. Egykori munkáltatója tűzoltó készülékek javításával foglalkozott, ott kapta el a szenvedély a 80-as években. A teljes kollekciója 700 darabot számlált, de a felét elajándékozta a Zsámbéki Önkéntes Tűzoltók múzeumának. Két palackra külön felhívta a figyelmünket, hiszen mindkettő Kőbányán készült, az egyik az 1920-as évek elején, a másik pedig a végén.

Combos versenyt vívtak a bográcsok mesterei

Ezt megint jól kifőzték

Nehéz igazságot tenni egy versenyen, ha káposzta száll ringbe a pörkölttel, vagy a rántott hús ízét kell a babgulyáséval összehasonlítani – ezekkel a gondolatokkal kezdte az idei főzőverseny értékelését a zsűri. A feladat sokféle megoldást kínált, és éppen annyira volt egyszerű, mint kihívásokban gazdag: három kiló sertéscombot kellett ehetővé tenni konyhaművészeti színvonalon.

Már kora délelőtt jól begyújtottak az edények alá. Az egyik facsoport köré „police” feliratú szalagot vontak, mintegy műveleti területté nyilvánítva azt a Kőbányai Kékek, azaz a rendőrök csapatának tagjai. Székelykáposzta volt a napiparancs. A kordon mögé csak a NAV bevetési igazgatóságának versenyzőit engedték, vezetőjük, Gyenge Tamás elmondta, hogy barátság szövődött köztük a rendvédelem és a főzés ürügyén.

A pénzügyőrök, szintén egy baráti kör amúgy, a saját céges családi napon már jól kifőzték magukat az elmúlt héten. Akkor cigánylecsó volt a menű, káposztával és csirkehússal. Kőbányára a legegyszerűbb étellel készültek, mert így akarták a „flancos” kajákat kiszorítani: pörkölt nokedlivel és kovászos uborka. Talán egy kis laskagomba még jó lett volna bele, fűzte hozzá Gyenge Tamás, hiszen Cegléden, ahonnan ő származik, erről híresek a konyhák.

Mellettük a Kocsis Sándor Sportközpont csapata darált, klopfolt és panírozott. Három fogásban. A kőbányai húsgombócleves elnevezésű kreáció állítólag a bolgárkertészetek idejéből való, zöldségekkel dúsan rakott étel. Sajtokkal töltött hús volt másodiknak, egy kehelyben pedig céklahabkölteményt oldotta a nehéz falatokat. Nem hiába kapták meg érte a legérdekesebb ételsornak járó oklevelet.

Egy lépéssel arrébb vörösboros szarvaspörkölt, burgonyafánk és áfonyalekvár kínálta magát a tálon. Akár a Ritzben is csettintenek, ha ezt olvassák az étlapon. Az óhegyi szabadtéri konyhán a Zrínyi Egyetem versenyzői álltak így a rajthoz. Jánosi Etelka, a séf azt mondta, hogy ne féljünk a vadtól, ugyanúgy kell feldolgozni, mint más húsokat. Minden titkot nem árult el, csak annyit: amikor fele részben puha a hús, akkor kell csak beletenni a fűszereket: borókabogyót, kakukkfüvet, fenyőmagot. Amikor pedig már 80 százalékban kész, jöhet a vörösbor. Így nem „deformálódik” sem a hús, sem a szőlő zamata.

Búzás Ferenc zsűrielnök, két tagtársához hasonlóan, a Szabadtüzi Lovagrend képviseletében bíráskodott. Társaságuk szigorú vizsgák és minősítések után jelöli ki, hogy melyik gasztrolovag milyen színvonalú versenyekre delegálható. Céljuk, hogy a magyar ételkészítési hagyományok megmaradjanak, és ne uralkodjon el a gyorskaják és a pizzák világa. Az idei első helyezett azért lett a Kőbányai Kékek csapata, mert székelykáposztájuk roppanós maradt, és betartotta az „ötös ökölszabályt”, azaz ételük csak öt összetevőt tartalmazott: káposztát, húst, hagymát, paprikát és vizet. Az ezüstérmes Zrínyi Egyetem szakácsainak pörköltje pedig érdekesen integrálta a szarvas és a sertés húsát. A melléhez kínált krokettel és a lekvárral megjelent az édes és a sós íz is, választást engedve az ínyenceknek. A harmadik helyezett Tigrisek lecsós szelete csak azért nem ért el jobb helyezést, mert a hús nem volt tökéletesre sütve. A lovag-zsűrielnök elmondta, hogy ő maga négy hónapon át nap mint nap kereste ennek a titkát – felesége legnagyobb bánatára. A megfejtésről mindössze annyit árult el: nem szabad pácolni, csak közvetlenül az elkészítése előtt kell sózni a húst, és a legnagyobb hőfokon menjen a sütés, úgy 3-5 percig.

A magyar gasztronómia jövőjéről szólva Buzás Ferenc azt mondta, hogy a hagyományokat őrizni kell, és integrálni az újdonságokat. A magyar konyha mindig is ilyen volt, ősi magyar ételből nem sokat tudunk felmutatni. A káposztás húsokat például a törököktől, a kolbászokat a sváboktól vettük át.

A klímaváltozás, az allergiák miatt lassan bővülnek az alapanyagok és az ízvilág. A lényeg a változatosság és az, hogy például maradjon meg a vasárnapi együtt étkezések becsülete. Legyen több otthoni főzőcske, és kevesebb rendelt gyorskoszt!

Segítség földön és levegőben

A Ferihegyre tartó utasszállítók időről időre elhúztak Óhegy fölött, a parkban azonban egy másik gépmadár miatt kémlelték az eget. Minden évben ez az egyik legjobban várt szenzáció. Jó okkal, hiszen testközelből megnézni egy ilyen gép pilótafülkéjét nem mindennapi lehetőség. Idén az Országos Mentőszolgálat helikoptere érkezett Budaörsről. 10 perc alatt értek az elkerített részre, végig készen állva arra, hogy ha hívás jön, menjenek tovább. A budaörsi a hét közül az egyik legnagyobb az országban, három-négy bevetésük szokott lenni naponta.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság bemutatóján az égből pottyant mentősök szárnyalása után a földi kollégák mutatták meg, hogy mit tudnak. Egy öreg Astra és egy Nissan balesetét rendezték a pályára. A tűzoltók módszeresen, különböző hidraulikus eszközökkel bontották meg a roncs autót, hogy a mentők a sérültet szakszerűen elláthassák, majd elszállíthassák.

Szorító

Két legenda is népszerűsítette a bokszot és vele a Kőbánya SC ökölvívó-szakosztályát a Hon- és Rendvédelmi Napokon. Kokó, azaz az olimpiai, világ- és Európa-bajnok Kovács István, aki Kőbányáról indult el a világhír felé, dedikált, miközben Svasznek Jenő bemutatót vezényelt tanítványainak. Akik nem néztek utána, meg nem mondanák, hogy a mester(edző) májusban elmúlt 77 éves.

Kutya, meleg, helyzetek

A vasárnapi, ebugatta forró időjárásra talán a legkisebbek panaszkodtak legkevésbé. Miközben a pódiumon a Széltoló zenekar azt dallolta, hogy „kinyílott a Kutya-tár”, néhány méterrel odébb ez meg is történt. Indult az eb, föl s alá a sátányon, ült, feküdt, ugrott és pacsit is adott, mégsem volt valódi. A Magyar Honvédség ugyanis a Bagira nevű robotkutyájával érkezett, amelyet hadra ugyan nem fognak, egyelőre toborzásra használják. Sikeresen, hiszen ezúttal is gyerekcsapat kísérte, amerre járt.

Na de a valódi szenzációt azért még mindig a hús-vér kutyák jelentették a Készenléti Rendőrség bemutatóján. Különböző életszerű gyakorlatokat láthatott a közönség, volt autós üldözés is. Az egyik műsorszám a „felfegyverkezett személy támadásának elhárítása, szájkosár nélkül” címet viselte. Csekk kutya, szigorúan csak vezényszóra, hatalmas ugrásokkal vetette magát a „rossz emberre”, akinek esélye sem volt arra, hogy ne a földön végezze. Az oktatótól megtudtuk, hogy a közel négy hónapos alapképzés utána évente vizsgáznak az ebek. Egy stabil harapása van az állatnak, ha valakit megragad, azt már el nem engedi addig, amíg parancsot nem kap rá.

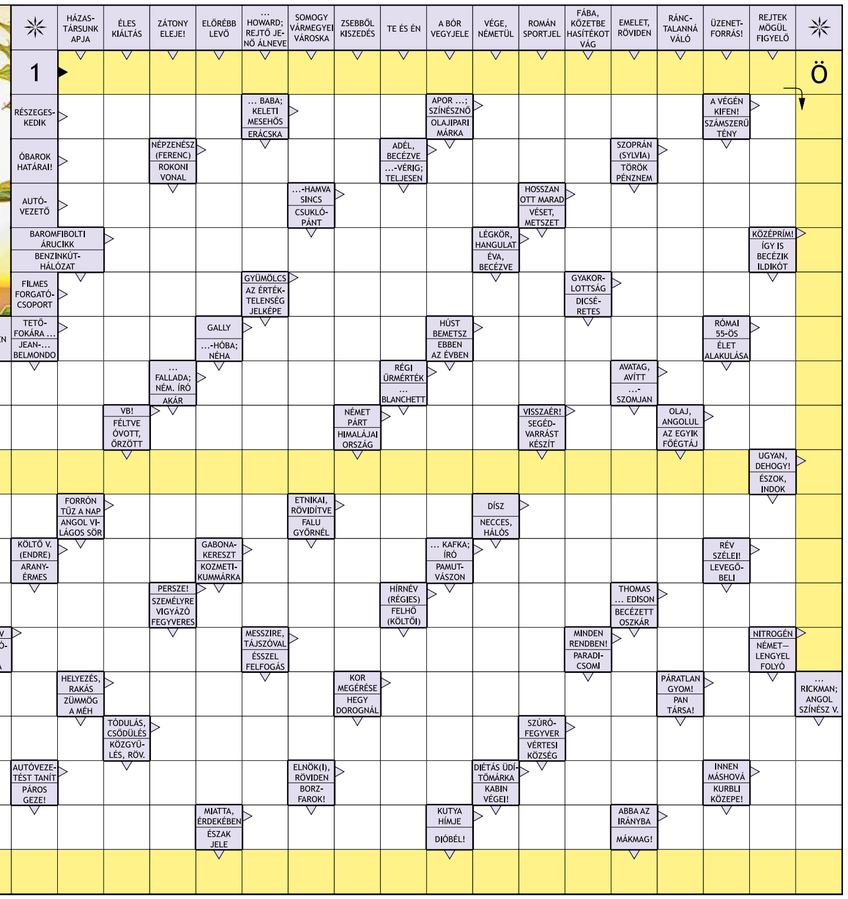

E havi rejtvényünk megfejtése Závada Péter költő versének folytatása, „Az ősz ma, nézd meg, épp bokáig ér...”

HIRDETÉS

X. KŐBÁNYAI SENIOR TÍZKARIKÁS JÁTÉKOK 2024

Mozdulj KŐBÁNYA

A Kőbányai Önkormányzat 2024-ben is megrendezi népszerű sportversenyét, a **Senior Tízkarikás Játékokat.**

A korábbi évek kedvelt versenyszámai mellett újdonságokkal is készülünk. A Kőbányai Senior Tízkarikás Játékokon az 50. életévüket betöltött, kőbányai lakcímmel rendelkező személyek, illetve nem kőbányai lakcímű, de kőbányai civil szervezetek tagjai vehetnek részt.

A verseny helyszíne:
Kocsis Sándor Sportközpont
(1107 Budapest, Bihari utca 23.)

A verseny időpontja:
2024. október 2. szerda 9:00 óra

A versenykiírás, a versenyszabályok és a nevezési lap az Önkormányzat honlapjáról (www.kobanya.hu) letölthetők, illetve a Kőbányai Polgármesteri Hivatal Ügyfélközpontjában (1102 Budapest, Állomás utca 26.) és a Kocsis Sándor Sportközpontban (1107 Budapest, Bihari utca 23.) érhetők el.

Nevezési határidő: 2024. szeptember 16. 18:00 óra
Helyszíni és határidőn túli nevezésre nincs lehetőség.

Szeretettel várjuk! Nevezzen Ön is!

A sportesemény ingyenes!

D. Kovács Róbert Antal
Kőbánya polgármestere

KOCSIS SÁNDOR Sportközpont
KŐBÁNYA az élő város

www.kobanya.hu | facebook.com/KobanyaiOnkormanyzat

ZÖLD KŐBÁNYA Rajtad múlik!

FELHÍVÁS
KŐBÁNYAI MADÁRBARÁT KERT PÁLYÁZAT 2024

Madaraink és környezetünk védelme, kerületünk biodiverzitásának őrzése érdekében a Kőbányai Önkormányzat a kerület lakosainak Madárbarát Kert pályázatot hirdet. A pályázat során madárodút, fészkelőkast, madáretetőt valamint beton és kerámia madáritatót lehet igényelni. Az eszközöket a jelentkezések beérkezési sorrendjében, a rendelkezésre álló készlet erejéig áll módunkban biztosítani.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2024. SZEPTEMBER 25.

A jelentkezési lap a www.kobanya.hu honlapon a Zöld Kőbánya logóra kattintva érhető el. Az elektronikus jelentkezés benyújtásához kérheti az Ügyfélközpont (1102 Budapest, Állomás utca 26.) munkatársainak segítségét nyitvatartási időben.

Madárbarát Kert cím elnyerése esetén az Önkormányzat "Madárbarát Kert" dísztáblát adományoz. További részletekért látogasson el honlapunkra vagy hívja a +36 1 4338 369-es telefonszámot.

Csatlakozzon Ön is a Madárbarát Kert programunkhoz!

TEGYÜNK EGYÜTT KŐBÁNYA VÁLTOZATOS MADÁRÁLLOMÁNYÁNAK, EZÁLTAL KÖRNYEZETÜNK VÁLTOZATOSSÁGÁNAK MEGŐRZÉSÉÉRT!

D. Kovács Róbert Antal
Kőbánya polgármestere

www.kobanya.hu | facebook.com/KobanyaiOnkormanyzat

KŐBÁNYA az élő város

Trolisztori a visszapillantóból

Áramszedős álmok

Fotó: Fortepan – Farnadi Zsolt

Fotó: Fortepan – Magyar Rendőr

„Anyák ültették ölükbe örömtől sugárzó arcú kisgyermekeiket, élmunkások foglaltak helyet a bőrüléses, kényelmes fűtött kocsikban, amelyeket belül a sztahanovistákat, az ötéves tervet éltető jelmondatok díszítettek.” És pontban délben elindult a Sztálin arcképével ékesített menet a Dózsa György út és a mai Városligeti fasor sarkáról. 1949. december 21-ét írunk, amikor a teljes keleti blokk a Szovjetunió generalisszimuszának „hetvenkedését” élteti.

A „jeles” napból nálunk kettős születésnap lett, bár nem ez volt a terv. Az eredeti elgondolás szerint november 7-én, a bolsevik forradalom évfordulóján avatták volna a fővárosi trolibuszhálózat első szakaszát, de nem készült el időre a felsővezeték. (Budapest legelső trolivonala a Horthy-korszakban létesült ugyan, de szólóban maradt, a hálózatfejlesztés a szocializmus időszakának érdeme.) 1950. január 1-jével tehát úgy alakult meg Nagy-Budapest, hogy az 1,6 millió lakosúra duzzadt város trolival is büszkélkedhetett már. És a büszkeség indokolt is volt, mert a troli az egyik leghaladóbb tömegközlekedési járműnek számított a korban még úgy is, hogy az áramszedős buszok üzemeltetése drágább volt, mint a gumikerekűeké, a kötött pálya pedig lassította a járműforgalmat. A 70-esre, amely a belváros és Zugló között közlekedett, 50-60 ezer utas ült át szinte azonnal, csökkentve egyúttal a Rákóczi úton akkor még járó villamosok zsúfoltságát.

Érthető, hogy az első ötéves tervben – a 2-es metró építéséhez kapcsolódóan – attraktív hálózatfejlesztés szerepelt: a belső kerületekben trolival váltották volna ki a kisebb forgalmú villamosvonalakat, a belvárost troli kötötte volna össze a köztes fekvésű kerületekkel, és „trolikörgyűrű” kapcsolta volna egybe az „újonnan érkezett” peremkerületeket.

Kőbányai troli papíron

Ha az elképzelés megvalósul, Kőbányán már akkor megjelent volna a troli, ráadásul duplán. Egyrészt a Népszínház utcából induló villamos is „ugrott volna”, másrészt a kerület déli szegletében élők is kaptak volna egy trolivonalat. A metróépítést azonban felfüggesztették, ezért az „áramszedős” fejlesztési tervet újra kellett gondolni. A nagy forgalmú villamosvonalak tehermentesítése vált új prioritássá, ennek egyik eredménye lett a 75A járat, amely Kőbánya határát súrolva közlekedett a Hungária körúton a Népliget és a Thököly út között.

Budapest népe kezdte megszeretni a trolit, és egyúttal „kinőni” a járműparkot, így sürgőssé vált a hazai gyártás megszervezése. Az Ikarus adta magát, de a szükséges elektromos berendezések gyártásához nem értett, ezért a magyar trolik jó húsz évig „öszvérek” voltak, a hazai kocsiszekrényeket külföldi elektromos főegységgel szerelték. Az első „tisztán magyar troli”, a csuklós IK-280-as az 1980-as évektől kezdte járni a főváros utcáit a Ganz saját fejlesztésű elektromos berendezésével. A 70-es évek második feléig egyébként gyárilag készített csuklós troli nem is létezett, addig a Fővárosi Autóbuszüzem szakijai maguk barkácsolták a „hosszú trolikat”. Kezdetben pótkocsit kötöttek az Ikarus 60-ból átalakított troli mögé, később „házilag” építettek csuklós járműveket.

Garázs a Pongrácz úton

Épp a hosszított kocsik miatt kellett menet közben módosítani a Pongrácz úti trolibusztelep terveit – nagyobb jármű nagyobb területen fordul, és a tárolásához is hosszabb garázs kell. A kőbányai trolitelep létesítéséről az 50-es évek végén döntöttek, és a korabeli sajtó nem győzte dicsérni a projektet, amely kulturált munkakörülményeket ígért korszerűen megvilágított szerelőaknákkal és „fekete-fehér” öltözőkkel – a „fekete” az olajos munkaruhának, a „fehér” pedig a civil öltözetnek. Az átadás után azonban, ahogy mondani szokás, szembejött a valóság a „víz nélküli fürdővel”, a „kicsire sikerült kocsimosóval”, a műhely „kikönnyített”, magyarán anyaghiányos betonpadlózatával és a szerelőaknák „gumigyilkos” acélszegélyeivel. A sajtó javára írhatjuk, hogy nemcsak az előzetes propagandának adott helyet, hanem az utólagos kritikának is.

„A dolgozók úgy vélekednek, hogy az állam által adott milliókat okosabban és lelkiismeretesebben is fel lehetett volna használni” – üzente a Közlekedés című szakszervezeti lap, amit az akkori olvasó pont úgy fordított le magának, mint az utókor. Az állami támogatás egy része elveszíthette közpénzjellegét, és magánzsebekbe vándorolhatott, vagyis a pénz egy részét minden bizonnyal ellopták. Amíg a dolgozók méltatlankodása házon belül maradt, a kötöttpályás ágazatot irányító Fővárosi Villamosvasút nem tett semmit, de amikor az ügyet megszellőztették a sajtóban, a vállalat vezetése egyből keresni kezdte a megoldást. A Pongrácz úti trolibusztelep – mai nevén a Kőbányai Műszaki Szolgálat – tíz évig sem működött volna, ha nem jön a 70-es évek kijózanító olajválsága.

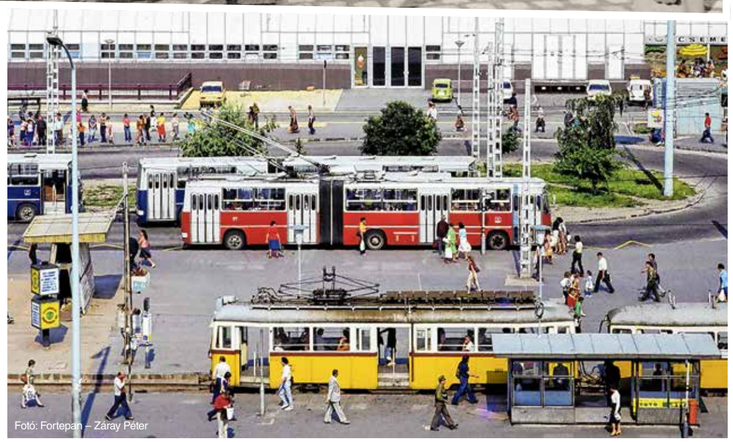
Fotó: Fortepan – Záray Péter

Önjáró (kőbányai) troli

1968-ban, az új gazdasági mechanizmus bevezetésének évében ugyanis a frissen alakult BKV úgy döntött, hogy él a vállalatok megnövelt mozgásterével, és a költségoptimalizálás jelszavával leállítja a trolikat. Csakhogy a közel-keleti válság akkori fejezete a szovjet érdekszférának is megmutatta, hogy a szénhidrogén egyik napról a másikra tehetik politikai fegyverré a kitermelő országok. Fordult a kocka, és a dízelbuszok üzemeltetése drágább lett, mint a troliké, amelyek helyi károsanyag-kibocsátása akkor is zéró volt. Az áramszedős flotta megúszta a felszámolást, és mivel a környezetvédelem ügye és a zajterhelés csökkentése egyre trendibb témává vált, a főváros korabeli vezetése a trolibuszhálózat bővítéséről határozott.

Közben az Ikarus és a BKV önjáró járművet fejlesztett, amely aggregátorral gurult tovább ott, ahol már nem volt felsővezeték. Az elektromobilizáció „robbanásával” az aggregátort akkumulátor váltotta, amelynek köszönhetően a 75-ös troli, ha egyelőre kísérleti jelleggel is, elérte Kőbányát. A 9-es busz kiváltását régóta beszélik, ahogy szó van Óhegy és Újhegy „trolisításáról” is. Persze távlati tervek az 1950-es évek óta léteznek. A megvalósítás akkor is pénz kérdése volt, és ebben azóta sincs változás.

IMPRESSZUM
Felelős kiadó: Budapest Főváros X. kerületi Önkormányzat. D. Kovács Róbert Antal polgármester, 1102 Budapest, Szent László tér 29. 1475 Budapest, Pf. 35 **Szerkeszti:** Kőrösi Csoma Sándor Kulturális Központ **Elérhetőség:** kobanyaihirek.szerk@gmail.com
Főszerkesztő: Gyárfás Zsuzsa **Szerkesztő:** Nagy Zoltán, Kádasi Csaba **Nyomdai előkészítés:** Cseri Mária **Nyomdai előállítás:** Mediaworks Hungary Zrt. • Felelős vezető: Horváth Gábor nyomdaigazgató • 1225 Budapest, Campona utca 1. Harbor Park, DC 10 ép.
facebook.com/KobanyaiHirek

Jubileum olimpiai bajnok és világbajnok jelenlétében

XXX. Virtus Vetélkedő a Csajkovszkij parkban

Azért annak van húzása, amikor az embernek egy több tízmilliós, 620 „lovas” sportkocsit kell célba húznia, márpedig egy Mercedes GTR nagyjából enyyit ér. Oké, a „mutatványhoz” trélerre rakták, mert egy ilyen autón az apró sérülés javíttatása is százezrekbe kerül. Így a Mercivel és a trélert irányító sofőrrel együtt a feladat össztömege meghaladta a 3,5 tonnát. A szenior kategóriában indult, kőbányai kötődésű Fortuna SE tagjai azonban könnyedén vették az akadályt, a hatfős gárda (két nő, négy férfi) 8,5 másodperc alatt célba juttatta a rakományt. Számukra az igazi kihívást az önvédelmi eszközök – kés, dobócsillag, szekerce – hajítása jelentette. Mert mint egyikük, Sztonics István fogalmazott, ők még nem úgy nőttek fel, hogy kést hordtak a zsebükben.

A vetélkedő újdonsága, az Autóklub elektromos rollerre szabott ügyességi feladata megmutatta, hogy hiába a két kerék, a bicikli és a roller igencsak távoli rokonai egymásnak. A Kőbányai Bringás Egyesület tagjai a nyeregben egytől egyig profik, az erollert viszont nekik is szokniuk kell, ahogy egyébként mindenki másnak is. Többségük ezért biztosra ment, és hagyományos üzemmódban szlalomozott végig a pályán, azaz lábbal hajtották a járgányt. 2024-ben a virtus vetélkedőt szervező MTTOSZ (Magyar Technikai és Tömegsportklubok Országos Szabadidősport Szövetsége) rekordszámú résztvevővel jubilált a kánikulában is árnyas Csajkovszkij parkban, ahol a 30. tornán 21 csapat mérte össze tudását.

„Külön öröm, hogy a résztvevők fele újonc, ahogy az is, hogy két határon túli csapat is érkezett Kőbányára” – hangsúlyozta Nagy József, az MTTOSZ alelnöke. Ő és a szervezet elnöke, dr. Borbély Attila is dicsérte Kőbánya önkormányzatát, amiért befogadta a rendezvényt, és mindketten köszönetet mondtak a szervezésben nyújtott segítségért Potos Ilonának, a Kőbányai Sportszövetség elnökének.

„A virtus az erő fitogtatása gyorsaságban, állóképességben” – fogalmazott a kerület sportért is felelős alpolgármestere, Radványi Gábor, aki a városvezetés képviseletében köszöntötte a résztvevőket. A XXX. Virtus Vetélkedőt dr. Hatala József, a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács elnöke, korábbi országos rendőrfőkapitány nyitotta meg az MTTOSZ együttműködő partnereként, a Honvédelmi Sportszövetség nevében pedig dr. Nébald György olimpiai bajnok vívó, a szervezet általános alelnöke kívánt jó versenyzést a csapatoknak.

A fiatalok között az Esztergomi Vitézek, a középkorúak között a Pándi Sportlövész Tüzérek, a szeniorok mezőnyében pedig a szlovákiai Nemeshódosról érkezett Megmaradásunkért nevű csapat bizonyult a legjobbnak.

HIRDETÉS

Gőzt neki!

Miközben a foci-Eb után a párizsi olimpiára kezdtünk fókuszálni július közepén, Magyarországon szép csendben egy világbajnokságot rendeztek az Éden-tavakon, a Békés vármegyei Sarkadon. Persze a visszafogott nyilvánosság valahol érthető, mert a hajómodellezés „rétegműfaj”, és minden bizonnyal az is marad. De a teljesítmény ettől még teljesítmény, az idei magyar mérleg pedig igencsak tiszteletreméltó: nyolc érem, köztük három arany. Az egyik ráadásul olyan, számunkra is tradicionális kategóriában, mint a gőzhajózás.

A világbajnok éppoly csendben vett részt a virtusvetélkedőn, mint amilyen csendben nyert a békési vizeken. Nem hozott magával fellogózott strandzászlót vagy megállító táblát, a győztes modellt egyszerűen kiállította egy asztalkára. Farkas Dezső Gödön él, és a BKV Modellező SE tagja, így közvetve ő is kötődik a vetélkedőt szervező MTTOSZ-hez. Nem mérnök, nem is műszerész, hanem eredetileg közgazdász, aki szoftverfejlesztőként dolgozott évtizedekig. A programozói ismereteknek a hobbijában is hasznát vette, amikor megépítette a számítógépes vezérlésű CNC szerszámgépét. A „hardverhez” vasat használt, így a berendezés pontosan jár, nem „kotyog”. Nélküle nem tudta volna ívesre formálni a kicsiny réz alkatrészeket, nem tudott volna másfél milliméteres golyóscsapágyakat készíteni, vagy aprócska lyukakat fúrni a fába, hogy aztán hozzájuk szegecselje a fedélzeti ülések bőrborítását.

A hajót, amely egy angol kirándulógőzös mása, 2016 óta tökéletesíti. Tesztelni a Dunára jár, mint mondta, a modell folyásiránnyal szemben is bírja a strapát. Szén helyett gázt használ tüzelőanyagként, azzal melegíti fel a gőzt fejlesztő kazánt, a gáz és a gőz nyomását pedig automatikával tartja stabilan menet közben. Ha a vébén csak a műszaki tartalom számítana, már két éve világbajnok lenne. De van ügyességi feladat is, amely során tolatni, kikötni, kanyarodni kell a távirányítású modellel. Az előző két vébén itt „úszott” el az arany, Sarkadon viszont minden klappolt a vízen is.